Velavážený Pán

p. Pius W. Jablonski

abs. fil. Univ. Jagiel.

Lipnica Wielka

Orawa

~~Kraków~~

~~ul. Jablonowskich~~ 1

~~Polsko.~~

4213

†! Veľavážený Pán Magister! Srdečný pozdrav a milú spomienku úctive Vám odosielam a pritom prosím Vás ráčte mi láskave odoslať tie noviny ktoré som Vás prosil potom niekoľko kusov tých Goralských kalend. a knihu „Dejiny hornej Oravy". Ľutujem velmi že som viac s Vami byť nemôhol. Srdečný pozdrav odosielam aj Veľaváženému Pánu Professorovi Semkovicovi. Ráčte mi Pán Jablonsky napísať nejaký dopis na ktorý sa už vopred budem tešiť. Tešiac sa Vašej vzácnej odpovedi s prejavom úplnej úcty zostávam Váš úprimný ctiteľ

Ján Janák ml. j. Hutné

okr. Namestovo - Slovensko.

10/IX. 1933.

Vydal Jozef Kosmel, obchod a hostinec, Lučenec;
Foto Brünner, Lučenec.

MUTNÉ

f! P. P. J. Kr!

v Mutnom, dňa 15. okt. 1933. 2

Veľavážený Pán Magister! Milý Pán Jablonský!

So srdečným pozdravom úctive Vám sdeľujem že Váš milý dopis som so srdečnou vďakou obdržal. Bol som veľmi mile prekvapený, že Ste si ráčili spomenuť na mňa. Veráčte mi to však mať za zle že som Vám prvej neodpovedal, príčina toho bola tá že po špatnom počasi septembrovom naraz prišlo krásne počasie nuž som mal dosť práce so zvážaním obylia a neskoršie s kopaním zemiakov ktoré sme ešte všetké nevykopali lebo v tieto dni zase prišlo dáždivé počasie ba na Pílsko už aj sneh napadnul.

Ako Ste mi ráčili písať o tom Vdp. farárovi v Kline Zakamenom nuž bol som tam dňa 4 okt. Tá biblioteka polská je však výlučne jeho ani on nemá takých väčších publikácii ako sú diela Sienkievicove a Reymontove totižto „Trilogia" „Križiaci" a „Chlopi." Ochotne mi však vypožičal asi 6 malých náboženských sošitov od P. Jezuitov z Krakova. Bolo by však veľmi žiaducné a prospešné aby v takej veľkej vyše 2000 duší počítajúcej obci ako je Mutné aj polská spisba bola zastúpená aspoň novinami ktoré by vychádzali na moju adresu týždenne alebo už aj mesačne. Ja by som vďačne zaplatil predplatné. Ráčte mi tiež láskave Pán Jablonsky podať vysvetlenie o Spolku sv. Vojtecha v Poznaní, aké knihy vydavá členom a koľko sa platí členovské, ja by som do takého spolku polského rád vstúpiť kde by som dostával podielové knihy cez cely život poneváč ma nesmierne zaujíma polská literatúra. Úfam sa že aj Veľavážený Pán Profesor Semkovič, ktoreho však bohužiaľ osobne neznám, moju vrelú túžbu za polskými novinami o neodvrhne a moju ponížení žiadosť láskave vyslyši. Ráčte mi tiež na odpredaj poslať niekoľko kusov Goralských kalendarov na r. 1934. III. ročník. a knihu pána prof. Semkovica „Dejiny hornej Oravy" za ktorú milerád zaplatím.

S.

Čo sa týka legiendov o Pílsku a okolí tie Vám budem postupne zasielať niečo z mojej vlastnej vedomosti a niečo mi o tom bude rozprávať jeden tunajší občan a bude toho dosť mnoho lebo mi slúbil že on ich vie toľko čo bude rozprávať od rána až do večera. Ktorú legendu ja viem to Vám aj odpíšem tak ako som to od môjho starého otca počul že blízko Pílska na temeni jedného vrchu menom Kinčol bolo a je tam aj teraz jedno žŕódlo /: ako malé morské oko :/. V tom žŕodle vodnom bývaly vraj 3 veľmi krásne morské panny ktoré vždy si vyšly von na trávnik pospievať a potancovať. Drevorúbači z Mutného a blízkeho Beňadova tie panny chceli ku sebe privolať a zvábiť ale sa im to nepodarilo. Až akýsi Rambala, mládenec z Beňadova kúpil si jeden pekný koláč namočil to do pálenky a nechal na brehu. Keď panny vyšly dve ani na koláč nepozrely tretia však sa dala s chutou do neho a opijúc sa od pálenky zostala spať, ostatné skočily do vody, keď to videl Rambala, pannu chytil a do Beňadova odviedol a za ženu pojal tiež údajne mal s ňou niekoľko dietok z ktorých ešte aj dnes vraj pochodia Rambalovci /: Rombalovci :/ Boli však chudobný a ona ho vždy pýtala aby ju poslal domov do žŕódla že ona peňazí tam má dosť. Na veľa prosenia ju tam aj odpreva-dil a ona mu povedala že aby čakal, aš pôjdu hore biele riadne bubliny aby sa radoval ak ale pôjdu červené aby utekal. Keď tam skočila počalo v žŕodle hrozne hučať, vyšly krvavé bubliny a on zutekal lebo tamojší obyvatelia na drobné kusy potrhali tú vodnú pannu ktorá sa im spreneverila. O Pílsku som tiež počul že keby ho niekto na vrchu rozkopal žeby voda z neho sedem dedín zaliala, pod ním so strany Mutňanskej vyvierajú dva pramene minerálnej vody ktorá zďaleka smrdí zkazenými vajciami a sírou. Vodu túto berú Mutňania ako lieč na žalúdkové nemoci a keď má kto boliaky /: ehrasty :/ to od nej zhynú. Takýchto rozprávok viem ja niekoľko, tie Vám neskôr odošlem. Srdečne a mnohokrát Vás pekne pozdravujem ako aj Vysokovážaného Pána Profesora Semkovica spolu aj s mojou milou rodinkou a zostávam s hlbokou úctou oddaný Ján Jaňák ml. Mutné, okr. Námestovo

Ráčte mi láskavo napísať

+! Velavážený Pán Magister! Za Váš vzácny dopis ako aj za tie poslané knižky odosielam Vám sa pánu prof. Semkovičovi srdečne stokrát Pán Boh zaplat. Dvojnásobnú radosť som s toho mal lebo som to obdržal práve v 32 výročie môjho narodenia. Noviny ktoré Ste mi ráčili láskave slúbit ešte do dnes nedostávam a preto Vás úctive prosím račte o tie noviny na patričnom mieste ihned láskave ešte raz zakročit a tú vec posúrit aby som to čím skôr dostávat mohol lebo sa ich nemôžem dočkať. V krátkom čase Vám napišem obšírne. S pozdravením a úctou zostávam

Váš úprimný ctiteľ

Ján Jančák ml. Mutne, okr. Nám. Slov.

8/XI. 1933

Výdal Jozef Kosmel, obchod a hostinec.
Foto Brünner, Lučenec.

Velavážený Pán

J. Pius W. Jablonský

abs. fil. Univ. Jagiellonsk.

Kraków

ul. Jablonowskych No 1

Polsko.

4213

3

17

6.70

Pochválen Pán Ježiš Kristus! v Mutnom, dňa 29ho nov. 1933. 4

Veľavážený Pane! Milý Pán Jablonský!

So srdcom plným vďačnosti úctive Vám sdeľujem že tak noviny ako aj knihy skrze Váš zaopatrené a odoslané som dostal. Týždenník: „Prŕševodník Katolícky" ktorý je skutočne neobyčajne krásný, dostávam vo 2 exempl. každý týždeň vo štvrtok večer.

Keď tak vidím pred sebou tie knihy a tie noviny čo raz krajšie a krajšie porozkladané na stole nenachádzam skutočne ani nadostač slov vďaky skrzeňmi by som sa Vám za Vašu láskavosť ku mne podákovať mohol ba ani spôsobu nenachádzam čím by som sa Vám za toto všetko odslúžiť.? Predbežne ráčte prijať odomňa úprimne stokrát „Pán Boh zaplať"! Nech Vám to milý Pán Boh všetko stonásobne vynahradí. Ani by ste to neverili s jakým pôžitkom tí dobrí mutňania-gorali poslúchajú keď im prečítam z tých krásnych novín ale aj tunajší intelligenti si ich vypožičiavajú odomňa na čítanie, veru ani by som už bez „Prŕševodníka" ani byť nemôhol. Myslím že by som bol stým aj tak veľice poctený keby mi len v 1 exempl. „Prŕševodník" bol objednaný a posielaný, keď sa to dosť značný výdavok pre Veľadôstojného pána Dra F. Machaja, ktorý bol taký láskavý na seba vziať predplácanie tých novín, inač Vdôst. pánu Doktorovi píšem vlášť dopis ktorý jemu ráčte láskave odovzdať, Váš ale úctyplne prosím ráčte mi príležitostne napísať či môžem mať nádej že tie krásne noviny „Prŕševodník" budem dostávať aj v roku 1934. Knihy „Ohňom a mečom" tiež usilovne čítame, prijmite za všetko Vaše dobrodenie vrúcne „Pán Boh zaplať"! Tunajší ľud ako túžil po spojení s Poľskou v plebiscitnom roku tak isto túži teraz za poľským slovom, to máme všetci ako drahý poklad ako počiatok ku slávnej Trilogii Sienkiewiczovej. Keď som mal šťastie v r. 1920. s nasadením vlastného života agitovať za Poľsko veru sa mi ani nesnívalo o takej skvelej odmene akej sa mi dostalo za moje práce teraz od Vás a Veľadôstojného pána Dra Machaja.

Legendami goralskými o Babiej Gure, Pilsku a okoliu Vám podľa možnosti vďačne poslužím, neviem ale či mi to pôjde lebo hoci ich viem niekoľko preca sotva budem môcť riadne písať tunajším nárečím, nuž ale oprobujem a pokúsím sa teraz a zase neskôr viacej.

1.) Pocul jek vod mojego džadka ze v Pilšku na istym miešcu še nachodži zbojňicko pivňica. V tej pivňicy ze jes moc koščelnych pokladov a miendzy ňimi trži moštrancyje z končik z Polškich džedžin. Ta pivňica ize še votvierala kazdy rok na Vielki piontek kie v koščele špievaja Pasyje. Stalo še ze roz jedna baba chčala si iš tych pokladov nabrač i zebrala še a posla aj z džeckiem jednorocnym ku pivňicy. Kie še ta pivňica votvoržila una tam skocyla do ňej, džecko polozyla na stol a pocyna brač do vorka piňondze a šreblo-zloto. Alě kie cas dochodžul a pivňicne džvierže vzzgaly ze še ido zapržič una z vorkiem učekla do poľa a džecko zabocyla tojest ňehala tam na stolě. Ve svojem tropieňu posla še poradžič ku kšendzovi a tyn jej poradžul ze by sla po džecko zaš na drugi Vielki piontek. Una še tego terminu lědvo dockala a kie še zaš pivňica pocas pasyj pivňica votvoržila una tam vlazla a vidžala svoje džecko na tym istym stole šedžeč a bavič še zlotym jabkiem. Uno chudžatko caly rok bylo vo glodže lyn co še tym jabkiem bavilo. Džecko si vžena a kie še z pivňice vypržontala ta še za ňom zaprela a z vielkim buchotym v žem žym zapadla.

2.) V lasak Voravskiego Panstva v kotaržu ~~obce~~ vobce Mutne jes jedna poľana Čepielo. Tam na tej Čepieli na „Gladkim polu" tys jes jedna zbojňicko pivňica a v ňej moc zlota šrebla a koščelnyk viecy. Pržed moc rokami zebralo še ku tej pivňicy dvanoš chlopuv z Mutnego že šikierami, krompacami a lopatami aby je voskopali a piňondze vženi. Vobezvol še im duch stej pivňice ze tie piňondze dostano kie pržečerpio pržečyrpio dvanoš zazrakov. Uni jus vykopali pivňice po slupy, vograňicyli še krejdom švienconom i pržedžerzeli pore tyk zazrakov.

Pokrač. na str. 3.

Tie zazraky takie byly ze pržisla hrozno burka, vokrutny vól goňul do vokola, vielko mgla, šňeg, lělěk lělěkol ale uňi to sečko pržedžerzeli lěn jeden zazrak jesce mieli pržestoč ato taki ze pržišli dva vokrutňi chlopi v cervonyk copkak a zapoceňi staviač šubieňice, kie je jus postavili jeden šňik vysel hore na vierch šubienice a zavolol na tego co byl dolu „dej mi brače daktorego" – a tyn še go spytol – no kogo – no tego v tej cervonej copce – bo tam byl miendry ňimi jeden co pržisel vod vojska a miol jesce cervono vojensko copke. Tyn kie to cul bardzo še zlenk i učyk uček z tego kolěsa co byli vopisaňi dovokola švienconom krejdom. Tak kie učyk to sečko zginelo lěn či zostali sami. Te džure a tie koly jesce džiš na Čepieli vidno.

3.) V Balrej gorže spi vojsko zaklěnte. Stalo še roz ze jeden šedlok (ze Žavoja) vioz na pržedoj do Žyvca zboze. Kie tak idže z vozem zrazu jeden voficerž vojenski pržisel napržed ňego i pytol še go za kielo by mu pržedol to zboze. Ale mu ~~ňekčol~~ nechčol dať telo kielo pytol bo šedlok pytol muoc. Vtedy poviedžol šedlokovi voficerž že džekolviek pudže s tym zbozem tak viency i tak ňedostaňe. I skutečne uchodžul še tyn chlop vselidže s tym zbozem ale tak bylo jako mu tyn voficerž poviedžol. Vročol še tak tom istom drogom do domu a na tym istym miešcu dže pierwi zaš stol tyn voficerž a zboze vod šedloka kupiul ~~lyn~~ lěn go pytol cy by mu guo ňezaviuz tam dže un byvo a šedlok pržišlubiul i zboze doviuz do jednej vielkiej pajty v ktorej na žemi spalo mnoho vojska. Voficerž šedlokovi poviedzol ze by še varovol dachtoremu s ňich še dotknuč cego ale kie šedlok byl ňepozorny stompiul jednemu na noge, tyn še pržebudžul i spytol še ze cy jus cas stanoč ale voficerž poviedžol ze jesce ňy. Tak še dlok ze strachiem vysel z pajty a ~~pojedz~~ pojechol dali. Kie še vobežrol jus ňebylo tam ňic. To vojsko ze tam furt spi a vod bliskich gazdov kupovali zboze, šano, a piňondze na jedne lonke na skale kladli a šedlocy si ich tam stela brali.

J. J.

V blizkim Benadovie přzed pore rokami stala še ta skutecno udaloš. Jedna baba tako pržiglupio mianym Paše vdy še tak modlila naglos po benadofsku-slovienskú: Aby sme bez Prevelebnej Sviatosti z toho sveta nešli = Teba prosíme uslyš nás. = Kie še je pytali domovi pržeco še na glos modli tak poviedžala ze pržeto bo Pon Bóg ňepocuje kie še chto čicho modli. Stalo še roz ze vochoržala čensko bo je posynylo /: poražilo :/ tak ze voňemiala. Kšondz farňik sel dřešik do Kubína i po drodze posel ku ňej a dol jej pošledňe pomazaňe. Kie še vo trži dňi vročul nazod baba go jesce cakala, puščila ržec, kšondz je vyspoviadol, dol jej pržijonč ale jakonoglě próg pržekrocul baba zaroz umierala. Hľa vyslysano na voko glupio modlitba!

Milý Pán Magister! Zaiste sa hodne aj nasmejete z mojej goralštiny. Sú tam možno aj maličke odchylky v slovách = ten - tyn - a skorej = vuod - nie vod. V tom páde ak by sa Vám tie legendy pačily ráčte mi láskave napísať a budem v nich tak po „nasymu" dalej pokračovať pošlem Vám ich celú kopu. Srdečne a na mnohokrát pekne Váš pozdravujem a prajem Vám úprimne so srdca všetko čo najlepšie, to iste Vám praju aj moji domáci a čo najsrdečnejšie Váš pozdravuju.

Blahorodeného pána profesora Semkovica vzlášť srdečne a na mnohokrát pekne pozdravujem a prajem jemu mnoho zdaru v jeho práci knižnej na ktorú podľa jeho slubu sa už po predku teším. Prosiac o dalšiu láskavú rozpomienku, sprejavom hlbokej úcty zostávam Váš úprimný ctiteľ: Ján Jaňák ml.

Mutné, okr. Námestovo - Orava - Slovensko.

Ten tretí list prosím Váš ráčte láskave oddať Veľadôst. pánu Dr Machayovi.

4! P. P. J. Kr!

v Mutnom, dňa 15./1. 1934. 6

Veľavážený Pán Magister! Milý Pán Jablonský!

So srdečnou vďakou úctive Vám sdeľujem že Váš milý dopis som obdržal. Že je už lepšie Vašej drahej mamičke to ma veľmi teší lebo ja si to viem dobre predstaviť keď mi mamička bola ťažko chorá a zomrela /: vr. 1928. :/ aký je to žiaľ pre milujúce synovské srdce. Viem si teda všetko predstaviť ako je to nesmierne veliká ztrata keď nám mamička zomre. Prajem Vám úprimne so srdca aby milý Pán Boh dal ešte mnoho zdravia Vašej drahej mamičke žeby Ste sa sňou ešte dlho tešiť móhli.

Račte mi láskave odpustiť že som Vám pro na Váš vzácný dopis neodpovedal, príčina toho je tá že som vždy hodne zaujaty prácou. Ako jednateľ Spolku Sv. Vojtecha a tlačový horliteľ s radosťou rozdávam knihy Spolkove a náboženské časopisy a tak každú nedeľu a sviatok ani neviem ako mi pride večer. Mali by Ste vidieť milý Pán Jablonský sakou radosťou čítame tie prekrásne noviny „Převodník". Koľkú radosť máme zo všetkých článkov. Povesť „Ostatní človek je nad mieru zaujímava a keďže sme všetci boli zvedaví jej počiatku tak som poprosil Sl. Administráciu o tie čísla a vskutku podarovali nám po 1 exempl. tých novín od 27. aug. Tak keď dostanem vo štvrtok večer „Přzevodník to hneď jedno číslo zanesiem do fary kde to s radosťou čítaju, druhé číslo však čítam ja, mojím priatelom a známym čítam a požičiavam ja sám ba s radosťou by to čítali aj tunajší p. p. učitelia, četníci a financi ktorý veľmi lutujú že nerozumejú po polský čítať. Čo sa týka našich úradov to neviem tí dalši čoby zrobili so mnou, domáci však nič mi neurobia lebo ja neprevádzam irredentu ba rozširujem všemožne ideu slovensko-polského sblíženia a túto milú prácu až do smrti prevádzať s radosťou budem.

Dostal som do daru na moju prosbu od Sl. Administrácie „Prševodníka" aj 2 čísla mesačníka „Tenesa", sú to veľice zaujímavé noviny ba môžem povedať knihy avšak hodne na našu valutu drahšie. Knihy: Ohňom a mečom obidve sme už počítali najprv vo fare potom ja a moji známi. Prosili by sme úctyplne najprv ja a všetci ktorí tak túžime za poľskými slovom, keby Ste nám ráčili zase láskave poslať ďalšie pokračovanie Trilogie asi'ce „Potopa" potom od pána profesora Senkovica „Dejiny Oravy" a tie drobnejšie knižočky na ktoré sa už po predku tešim. Veď ja by som si síce nejako aj objednal potážne niektoré čísla „Prševodníka" alebo nejakú inú knihu bohužiaľ nemám nato tak väčších finančných prostriedkov a ani spôsobu ku tomu ako to poslať.

Pán farár a jeho brat pán profesor prosili Vás veľmi pekne aby Ste im objednali a poslali Vlad. St. Reymontove dielo „Chłopi", že si to oni ihneď zaplatia, prosia to poslať čím skôr na moju adresu. O krátky čas Vám zašlem zbierku povestí, piesní vianočných a iných tak po goralsku písaných teraz predbežne Vám len tak samo píšem. Veľmi pekne a ponížene ďakujem Vysokodôstojnému Pánu Profesorovi pánu F. Machay: že aj toho roku je taký dobrý a urobil mi tú radosť že mi zase predplatil „Prševodníka". Stokrát srdečne „Pán Boh zaplať a požehnaj. Jemu posielam aj touto cestou a prosím úctive aby mi aj tohoto 1934 roku tej veľkej radosti poprial žeby som tie veľice krásne noviny aj na ďalej dostávať mohol.

Neráčte mi zazlievať to že Vás takým veľkým listom vyrušujem v ťažkých štúdiach a stále len modlikám o knihy lebo poprvé znám to latinské príslovie „Dixerunt ingratum ....." a bol by som zaiste veľký nevďačník aby som Vám aspoň pár riadkov nenapísal a potom tak veľmi túžim za milou literatúrou poľskou.

Jestli by Ste mali voľnú chvíľu na každý pád ráčte nás

navštívit či už na Veľkú Noc alebo čím skôr, boli by sme nesmierne tomu radí aj ja tiež aj vo fare, prosím Vás príďte dačo pokriať na Oravu. Máte tu na lutnom dve rodáčky a síce Kudlaňákovú a Emeriku Karľákovu - Galcoňovú ktoré Vás dali srdečne a mnohokrát pekne pozdravovať.

Prosím Vás ráčte oddať môj úprimný pozdrav Vysokodôst. Pánu Profesorovi F. Machaj a Veľavážencnému Pánu Profesorovi Senkovičovi prípadne ráčte im dať obidvom pánom prečítať tento dopis stouto mojou ponúženou prosbou aby nezabudli na mňa.

Prajem Vám mnoho zdaru po Vašajch práčach, mnoho zdravia a šťestia a všetko čo si len prajete a srdečne Vás zdravím spolu aj s mojimi milými domácimi.

Zostávam s prejavom hlbokej úcty a vďaky vždy oddaný

Vám úprimne oddaný ctitel.

Ján Jančák ml.

V krátkom čase pôjde môj obšírny list do ktorého posbieram čo budem len môct.

v Mutnom, dňa 4. febr. 1934.

Veľavážený Pán Magister! Môj drahý Dobrodinče!

So srdečným pozdravom úctyplne Vám sdelujem že všetké knihy asíce 6 väzkov ktoré ste mi ráčili poslať som dostal v poriadku. Vaša veľká láska ku mne a mojim, po milozvučiacom poľskom slove, tak túžiacim spolufarníkom, ako aj veliká obetavosť a dobrosrdečnosť až k slzám mňa pohla a cítim sa Vám za túto Vašu veľkú láskavosť čo najhlbšou vďakou byť zaviazaný až do smrti. Na každom mojom kroku vždy a všade stou najväčšou úctou si Vás budem spomínať a spomínam Vás stále prajúc Vám Božie požehnanie vo všetkých Vašich podujatiach.

Tým štedrým Dárcom ktorý Vám v tomto Vašom bohumilom diele sú napomocný posielam čo najsrdečnejšie „Pán Boh zaplať a požehnaj" Nech ím to milý Pán Boh stonásobne nahradí.

Týmto humánnym činom Veľavážený Pán Jablonský postavili ste si osaj nehynúci pomník a večnú pamiatku na Mutnom. „Pán Boh stokrát zaplať" Vám posielam. Poľská knižnica na Mutnom je tak potrebná ako soľ do jedla lebo to veru smutné dosť bolo keď tých 2000 duší, goralov-mutňanov, ktorý sa vždy za Poľsko osvedčili, bolo toľké roky bez literatúrg poľskej.

Nadovšetko taká krásna kniha, ako je „Výprava na Boží Rolu" od Najjm. Redaktora Vysokodôst. Pána Klosa, je neocenitelná a je ozdobou našej počiatok majúcej Biblioteky Poľskej. Prosím Vás úctive ráčte mi príležitostne sdeliť ten fond alebo meno tohoto veľkodušného dobrodinca ktorý Vám pomáha vo Vašom šľachetnom diele na rozširovaní poľskeho slova u nás aby som sa jemu môhol podákovať." No ale „Primum vivere, dein philosophare" a tak po toľkom úvode nezaškodí aj niečo iného napísať."

Prv som Vám ani pri najlepšej vôli písať nemohol lebo som bol veľmi zaujatý prácou. Učili sme sa divadlo [Theater:] „Rozmajrín" ktoré sme tepry včera večer zahrali. Zase ako miestny Hačový horlitel som rozdávačom asi 10 rôznych časopisov vyše vo 100 exempl.

Teraz Vám Velavážený Pane oprobujem niečo tak po nasemu napísat aspoň kolko tolko. Najprv piesne, nábožne a svetské a potom povestí.

1. Vianočne a novoročne piesne a kolendy:

Scenšlive casy nom še zjavily, laskavie z nieba Bôga spuščili, tô cud švienty nepôjenty z Maryi Panny. -- Strozovce statki sve pilnovali, anjeli chvale Buogu špievali, pasterženta ubôzenta v strachu klenkali. - Ach zrôzumieli vielko novine, ze Panna cysta ruodži dziečine, która v cleku i v tym vieku vôdpuseo vine. - - Vôl osel parom dziečontkuo gržejo pôklone davač takto umiejo, pržisel v čiele zbavič viele tak rôzumiejo. Puotym pasterže hned pôspiesyli, vesôlo drôgom špievač pôcyni, piekne dary, dla vôfiary ze sôbom vžyni. -- Bartek vžon gonske, Kuba baranka Blazek slôdkiegô mlyka pôl zbanka, Tômek kôsolke pôňus jablusek a Matus kôsyk slôdžiutkik grusek, Bonifacek i Ignacek do Ma garnusek.

2. Novoročné: Pochvalen Pan Jezus, stoň hore jak lezys, stoň še hore môdlič Pana Bôga chvolič. -- Nôvy rôk nom nastol sycy še radujme a tymu starymu piekne zadžynkujme. -- Pierví džynkujeme tôbie rôcku stary zeš še nom dol przezyč ve scynšču ve zdrôviu. Teroz džynkujeme tôbie rôcku nôvy zebyš nas pôzegnol dôma i na pôlu, žeby nom dol Pan Bôg dôbre pracovanie a pô šmierści v niebie viecne przebyvanie. Teros vinšujeme vom tynto nôvy rôk aby vom vypadnôl ze ščiany pravy bôk a paňi ~~rechtôrka~~ rechtôrce z pravej nôgy kapča by jim Bôg pôzegnol na taktô rôk chlôpca. Panna ek jo panna vitom Krysta Panna i Matke Maryo te Matecke milo, vitom gô jo vitom gôržolki si pytom, gôržolki nom dejče z Bôgiem zôstavojče.

3. - Narôdžul še Jezus v stejni ubôgi, uňižôl majestat chôčas Pon drôgi. Pastyrže slyseli aňjelskie piyňe že še narôdžilo ľudskie zbavieňe.

4. Tak še nom pôcyno piekňe zaspači a pôcyno še nom piyknego zdači ze ptosky ~~t~~ špievajo, kukôlky kukajo na salasu.

Co še tam za śpievy ôbzywajo, zeše zyćkie łôsy ôzłyggajo, na mój miło
prowde dôkoroljek haliňe i pôrtki pôtračuł jek.

Vstavoj se ty Kubô idź veselé, dej pôzur na ôvce piŕi Betlejmie, by nom
ôvce vilki neôzegnali, jagnicke i cayka ňezlapali.

Valasy haliňki ôdŕzywajo gajdy aji skrźipki sôbie bźero, pastuskôvźe sobie
hajdukujo ôvecky za ňimi pôdskakujo.

5. Na svadbe: Pôchvoloň Jerus hudcovie môji, zagrajéčzemi ku mojéj vôli.
teroz dźenkuje ôjcu maćerźi ze ja jus bede zjać v zinym v pôśeceli.

Piękńe jek si viedla v stavie panienskim co piękńejśi bede v stavie
manźelskim.

6. Iné: Posala vôlki na bukôvińe, brala ze sôbom skrźipki jedyne,
tam grala śpievala, kiedy svôje śive vôlky posala.

Pasla ik jasla i pôtračila, co ja ňescynsno bede rôbila,
i chôdźi i place, cy ja svôje śive vôlky zobace.

Kie jechol Jašek na bukovinę, un naloz vôlky vôdol dźeo cyńe
dźevcyno cós čita pevńe tvôje śive vôlky zajgute.

Kiebyś ty Jašu tie vôlky znaloz dala byk či jo gzymbulki zaroz
a zaroz, sedźemdźešônt šedzem rasy roz pô ros.

Na budúce viac piesní.

7. O založení mutňanského kostola je táto legenda:
Prźed 147. rokiem kie mutňanie mieli pôstavić kôśćeł radźili śe dźe gô ma-
jo pôstavić. Chćeli gô Kśendzułôcy, Turoňe a Holubjocy i uradźili śe że
chtôry styk dôvźeśe piersze drźevo tam bedźe kôśćeł. Kśymdzułôcy a
Zrojki Holubjôcy pôśli vô jednéj pô julnocy pô dźevo ale Joňôcy a Turó-
ňe pôśli viecur hned i drźevo dôvźeźli nojpiervi i tam na tem mieś-
cu na Joňokovie Turoňovie pôstavili kôśćeł ktôry stol jaze dô rôku
1886. kiedy guo zburtali a na jegô mieścu pôstavili tyn co teroz
mome. Piervi chôdźili mutňanie dô kôśćeła dô Rabce a pôtym
dô Vesôlego ale kie mutňanscy parôbci na Vesôlym chôrus
vôzervali jus ik tam Vesolovcy puśćić nechćeli.

Pôviešči jakie viem takie napise jakô mi džadek vôspraviol.

Byl na Mutnem kiedyšik ve mlyňe „pôd kaplicom" jeden bôgaty mynorž i zviedželi še ô tym zbôjnicy a zaumieňili si zegô ôkradno. Ôdpisali mu ze jego svagier chôry v Rabcy a čensko na smierš. Un z mynarkom aj pôsel hned ku ňemu a ňehol dôma byn kucharke. Kie kucharka jus byla sama, zbôjňicy vžyňi dô vôrka jednego zbôjňika a jeden še ubrol za džada i vžon tego zbuojňika na grzbiet i pôsel ku mlyna a pytol kucharke kie mu dala jalmuzne zeby mu dovôlila te čarche tam ňehač bô ze mu je čynskô. Kucharka še nad ňim zlutovala i dôvolila mu tyn vôrek prži piecu ňehač bô bylo bardzô dyscôvno. Zbôjňik-džod pôsel a kucharka kie byla sama klynkla ku stolu i môdlila še rozaňec. Jakô še tak môdli naroz še vôbežrala i vidži ze še vôrek ruso a z vôrka še nóz čišňe. Unej ale ňehali doma za stôlym revolver, tak mig ňenčym vôka-bach-dô tego zbójňika. Zbojňik vržescol, krev še vylôla a bylo po ňim. Zbojnicy ale gvizdali i kierovali ale ik nepuščul ňik. Mynorž kie pržisel ku svagrovi vidžol ze cošik nedobre i hyboj i z mynarkom a pacholkiem hned narod dô domu a pravie pržišli na te gôščine. Hned sycy klenkli ku vobrazu Matki Boskiej i dženkovali jej góronco. Kucharke bardzo ugôščili i dôbrže ij bylo kim zyla na švicče.

Buducne viac. Teraz Vám za knihy ešte raz čo najsrdečnejšie vrúcne „Pán Boh zaplať" vyslovujem a prosím Vás úctive ako vo svojom mene tak aj v mene mojich spolufarníkov, neráčte aj na dalej zabudnuť na mňa-na nás. Prosím ponižene aj všetkých Vašich dobrosrdečných Priatelov a známych aby podľa možnosti aj na dalej pamätali na nás a milostive nám dopômohli ku polškemu čítaniu čomu sa vopred velice tešíme a za ktorú láskavosť Vám všetkým drahý Dobrodinci už vopred srdečnú vďaku vyslovujeme. „Prževódnik" riadne dochodi. čo najsrdečnejšie Vás pozdravujem ako aj Vysokováženého pána professora Dr Semkovica a Vysokodôst. Pána Doktora F. Machay spolu aj s mojou milou rodinkou a do Vašej lásky sa odporúčajúc prosiac o nejaký list od Vás, sprejavom hlbokej úcty zostávam: Ján Jaňák ml.

Mutné-Orava.

P. P. J. Kristus! v Mutnom, dňa 11. febr. 1934.

(10

Veľavážený Pán Jablonský!

Váš vrúcny dopis som včera obdržal ktorému som sa nesmierne potešil. Medzi tým Ste azda aj Vy dostali odomňa dopis ktorý som započal 4.ho písať a odoslal som ho až 8.mho ponevač som ešte všeličo dopisoval do neho. Práve s listom Vašim došla aj kniha: „Vierchy" v úplnom poriadku ani som ničtu nedoplácal. Stokrát „Pán Boh zaplať a pošelnaj"! vyslovujem Vám i v mene mojom i v mene tých všetkých ktorý so mnou spolu tak veľmi radi čítajú a počúvajú poľské slovo. Ach, ako sa Vám len odslúžim za všetko Vaše dobrodenie? Snáď mi to bude pripiate uvítať Vás milý Pán Jablonsky ešte raz u nás a potom sa všemožne budem tešiť z Vašej vysokej návštevy. Vidím teraz že všetká tieto knihy výlučne od Vás pochádrajú a preto všetká vďaka zato patrí Vám.

ľ.

Ráčite sa pýtať v dopise že ktoré knihy sa tunajšiemu obecenstvu najlepšie páčia, muž som taký smelý vyzradiť že všetko radi čítame ale najviac čítame dielo Osv. p. prelátа a redaktora Klosa „Výprava na Božiu Rolu" Je to veľice krásne a pútave čítanie pri Senkievičovej Trilogii. Jestli by Ste predsa boli taký láskavý a chceli nám radosť urobiť to by sme veľmi pekne a ponížene prosili o nejake legendy o Panne Márii, ďalej z dejin Polského Národa a konečne také pútave cestopisy ako je ten cestopis „Výprava na Božiu Rolu" od Ks. prelátа Klosa. Náš Vdp. p. farár spomenul že jestli by Ste predsa mohli za lacnejšie peniaze prist ku knihám, ako Ste to v tomto dopise ráčili napisať, tak keby Ste neráčili tak súrne kupovať knihy „Chlopi" ale skorej za lacný obnos dielo Osv. p. prelátа a redaktora Ks. Klosa: „Na druhu Pólkule" o Amerike. „Chlopov" si pán farár za krámsku cenu zaplatí.

Jestli Vám to bude možne prist čím skôr na Mutné tak potom pán farár si zaplatí „Chlopov" alebo aj po pošte peniaze pošle, má tu ešte pri sebe brata p. profesora a ten si žiada „Chlopov."

Kniha „Vierchy" je veľice krásna a zaujímavá, škoda však že ju nemáte len jednu. Teší ma nesmierne že v čas plebiscitu aj ja som môhol (pracovat) pri boku Vysokodôstojného pána professora Dr. F. Machay.a a Veľavážného pána professora Senkovica. Moja ťažká vtedajšia práca však bola márna. Pekné svedectvo o tomto by vydal p. Dr Josef Želazný, lekár epidemičny na Mutnom v r. 1920. ten však už asi sotva žije, ba bol tu ešte iný pán udajne p. professor istý Vladislav, takej vysokej postavy.

Váš milý pozdrav oddal som týmto Vašim rodáčkom a susedom na Mutnom ktoré Vám za milú rozpomienku srdečne ďakujú a dajú Vás mockrát srdečne pozdravovat.

V. v.

Keď Vám za Vaše všetko dobrodenie ktoré ste nám doposlaním takých krásnych kníh urobili v mene všetkých mojich spolupracníkov ešte raz čo najvrelejšie ďakujem a „Pán Boh zaplať" vyslovujem prosím Vás úctyplne že jestliby boly niekedy tie knihy lacnejšie tak nám ráčte ešte zaobstarať to spomenuté druhé dielo Osv. p. prelátu „Klosa" o Amerike: „Na drugo Pólkule." Keď aby som nevrazil Vašu neobyčajnu štedrosť k Vám tak by sme aj sami niečo zaplatili za tie knihy: Na drugo Polkule" Nevieme ani ako sa do Polska môžu peniaze posielať iba ak prídete k nám.

Čo najsrdečnejšie Vás pozdravujem spolu aj s mojimi miljimi domácimi ako aj Vysokodôstojného p. prof. Senkovica a p. prof. Machaya.

S prejavom hlbokej úcty zostávam

Ján Jančák ml.

12

Veľavážený Pán

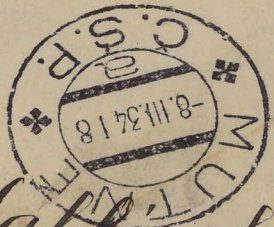

J. Pius Ul. Jabłonsky

abs. fil. univ. Jagiellonsk.

Kraków

ul. Jabłonowskych № 1.

Polsko.

Odosiela: Ján Jaňák ml.

f. Mutné okr. Námestovo

Slovensko

Č. S. R.

Č. S. R.

+!

Mutné, 9./III. 1934.

13

Veľavážený Pán Magister!

So srdečným pozdravom úctyplne Vám sdeľujem že Váš vrúcny dopis som obdržal a ešte na ceste idúc z pošty domov prečítal. Potešil som sa veľmi Vašim milým riadkom i sľubujem Vám že vo Vašich intenciách vždy pracovať budem a budem burcovať a probúdzať ľudí aby sa nehanbili za svoj pôvod.

Knihy ktoré Ste mi dávnejšie ráčili poslať čítame čo raz usilovnejšie a „Prievodníka" sa ani dočkať nemôžeme kto by mi ho odňal ten by mi odňal tú najväčšiu radosť a potechu.

V.

Teším sa veľmi Vašej skorej návšteve na
sviatky Veľkonočné alebo keď Vám to
počasie a zamestnanosť dovolí aspoň
si skôr budeme môcť podebattovať
keď som v lete tak málicko s Vami
môhol byť.

V poslednom čísle radšej v dopise
Ste račili spomenúť že v krátkom
čase zase nás obdarujete nejakými
knihami a neskôr tiež knihami
„Na druhú Polgulu" A.j.o Amerike.
bojím sa veľmi že jak by už boly v ceste
tak či sa niekto nesmiloval nad ni-
mi a či ich dakto nezhabal. Keď
každý deň idem na poštu ako pošto-
vý listonoš tak vždy najprv kuknem

a poobzerám či ma tam nečaká zase
nejaká veľká radosť.

Snáď sa Vám budem môct kedy od-
vdačiť za Vašu veľkú lásku ku mne
a mojím spoluparníkom ubohým to
goralom a vynahradiť Vám aspoň
poštovné trovy. Moja dobrá kmotra
tunajšia pani hostinská ktorá je ver-
ná polškej knihe a reči a usilovne číta
všetké moje skrze Vás doposlané kni-
hy a časopisy, prosila Vás srdečne že
by Ste jej ráčili zaobstarať knižku:
„Zavse v obecznošči Božej" od Sp. Sv.
Vojtecha v Poznaniu a ráčili ju pripo-
jiť ku mojím knižkám. Knižka táto
stoji 2 zlote. Až prídete na návštevu
ešte raz na Mutné ona Vám to na-
hradí.

Prosím Vás úctive ráčte oddať môj úprimný pozdrav a milú vzpomienku Vysokodôst. pánu prof. F. Machay a Veľa váženému panu prof. Szemkovicovi stou mojou poníženou prosbou aby pán prof. Szemkovič ráčil pamätať na mňa so slúbenými dejinami Oravy a Veľadôst. pán prof. F. Machay zase s novinami „Prževodnik" bez ktorých by som ani už nemôhol byť.

Prosiac Vás úpenlive aby Ste aj na dalej pamätali na mňa s prejavom hlbokej úcty a so srdečným pozdravom odomňa a mojich milých domácich zostávam Váš úprimný ctiteľ

Ján Jaňák ml.

p. Mutné okr. Namestovo.

+! P. P. J. Kr.! v Mutnom, dňa 25/III. 1934.

15

Veľavážený Pán Magister! Drahý Pán Jablonský!

S milým a srdečným pozdravom a hlbokou vďakou úctyplne Vám sdeľujem že skrze Vás mne doposlaté 3 balíky kníh som v poriadku obdržal ktorým som sa nesmierne potešil a od veľkej radosti a prekvapenia nad takým bohatým darom Veľkonočným ani dlho som ku slovu nemôhol prisť a nevedel som ktorú z tých kníh mám prvu do ruky vziať. Vyslovujem Vám a šlachetným dobrého srdca darcom tých kníh úprimnú vďaku a stokrát srdečne „Pán Boh zaplať!" Po nábožno-zabavno poučnom čítaní polškom je tu mnoho mnoho smädných túžiacich duší a mne to najväčšiu radosť urobí keď týmto môžem podávať skrze Vás doposlané knihy a časopisy a tieto im vždy s velikou ochotou aj čítam. Moju veliku radosť skutočne ani vyslovit nemôžem keď nielen že každy týždeň dostávam takého bohatého krásneho obsahu „Prževodnika" ale ku tomu ešte aj také krásne a drahe knihy. Niektore z týchto som požičal Vdp. farárovi ostatné však budeme spoločne cez sviatky čítať.

Prosím Vás úctive, pri najbližšej príležitosti ráčte prisť ku mne na Mutné, Vaša vzácna navšteva bude pre mňa sviatočným dňom. Tešil som sa veľmi že mi bude dopriate putovať na Kalvariu Zebržidovskú no poneváč z Mutného tam nešiel nikto tak som musel doma zostať, snáď v auguste budem môcť tam isť a potom by som mienil navštíviť aj mojich drahých dobrodincov v Krakove.

Keď Vám už nemám čo tak vzláštneho písať čoby Vás môhlo niečo zaujímať, za krásne knihy mne a mojim spolufarníkom ku duševnému pôžitku a vzdelaniu doposlané ešte raz z hlbky srdca svojho čo najúprimnejšie ďakujem tak Vám ako aj Veľa-

J.

dôstojnemu pánu professorovi Ferd. Machayovi a Vysokováženému pánu professorovi Szemkovicovi stou úctyplnou prosbou aby Ste aj na budúce nezabudli na nás. Verte mi drahý Pán Jablonsky že za každým ako dostanem „Prževodnik" a také nadmieru krásne knihy tak si vždy vzdychnem ku Pánu Bohu aby Vám a Veľadôstojnému pánu profesorovi Machay-ovi vo všetkom a všade bol na pomoci a každe Vaše podujatie žehnal, „Prževodnika" tak vždy túžobne čakám a stou najvačšou radosťou čítam, len keby som ho stále mal bo bez neho by som už ani byť nemôhol, prosím Vás veľmi pekne a srdečne pracujte na tom a poproste tých pánov professorov aby mi neodnímali tej mojej najväčšej na svete radosti asíce drahého „Prževodnika" a knihy.

Pripojujem 3 gratulačne pohľadnice ktoré som ku tomu cielu z Rímu objednal, jedna je pre Vás a tie dve ráčte láskave oddať adressátom. Písal by som s ím schválne osve ale keď sú dnes také špatne pomery bojím sa aby to nebolo nejako podozrive.

Prosiac o láskavu vždy vzpomienku na mňa a na mojich spolufarníkov sprejavom hlbokej úcty zostávam Váš až do smrti najúprimnejši a vďačný ctiteľ

Ján Jaňák ml.

Prosím Vás nemajte mi to snáď za zle že som sa tak široko rozpísal a príležitostne mi sdeľte či sa mám úfať tomu že ma návštevou poctite a sdeľte mi meno dárcu knihy: Na drugiej Pólkuli". Neskôr zase „pohľadam" niečo zo spevov a povesti goralských, teraz by bol hodne tlstý dopis.

Čelavážený Pán Magister! Milý Pán Jablonský!

Ráčte prijať odomňa srdečný pozdrav a milú vspomienku na Váš. Uplynula už dosť dlhá doba ako som Vám nepísal, príčina toho je tá že som bol hodne zaujatý prácou a potom som Vás nechcel vyrušovať v práci. Knižočky 4 ako veľkonočný dar od Vás som dostal, ráčte prijať zato odomňa srdečnú vďaku a úprimné Pán Boh zaplať. Čítame to všetci usilovne a tešíme sa každej jednej knihe.

„Prŕševodník" dostávam riadne i nemôžem sa ho ani dočkať pre také utešené články a krásne obrázky a pri každej príležitosti prosím Pána Boha aby Vám a Veľadôstojnému pánu professorovi F. Machay takúto veľku štedrosť Pán Boh stonásobne odmenil a prosím úpenlive aj na budúce o „Prŕševodníka" lebo jeho zastavenie by mi zrobilo nesmierne veľký žiaľ jonevádč štvrtku sa ani dočkať nemôžem.

Uspokojite veľmi moje srdce keď mi v najbližšom Vašom dopise ráčite napísať a vysvetliť o čo vlastne ide keď také nepriateľstvo, medzi Poľskou a Č. Slovenskom, podľa našich novín nastalo. Ráčte mi prosím Vás vysvetliť či nebude mne zastavený môj drahý „Prŕševodník" a tie krásne knihy ktoré dostávam od Vás. Veľmi by ma to zronilo keby som bol odlúčený od toho krásneho čítania poľského ku ktorému som tak privyknul ako aj moji spolufarníci. Na knihy ktoré mám od Vás a ktoré sme už väčšinou počítali, dal som zhotoviť jednu skriňu ako nejakú bibliotheku, aby sa nepoškodily ale boly v poriadku a dispozícii každému kto sa o to zaujíma „čestne" a svedomite pravda hocijakým manlašom tiež nedávam. Vo fare už všetky prečítali a prosia úctive o tých

služebných, Chlapov" čo si zaplatia.

V tieto dni má isť Emerika Golcoňová rod. Karľakova, Vaša súseda do Lipnice, prosil som ju aby v mojom mene pozdravila Vašu drahú Mamičku ktorú hoci osobne neznám ale si ctím a vážim ako svoju vlastnú matka. Nech jej dá Pán Boh zdravie ešte na mnohé roky!

Nového tu není nič. Jarné práce sú tuná v plnom prúde ba už sa aj dokončievaju.

Ráčte prosím Vás oddať môj srdečný pozdrav a úctivu prosbu o dalšiu obetavosť a láskave predplácanie „Prževodníka", Veľadôstojnemu pánu professorovi F. Machay jako tiež aj Veľavaženému panu professorovi Semkovicovi. Spomínam Vás drahý pán Jablonsky na každom kroku a vždy ako aj menovaných pánov professorov. Veráčte na ďalej tiež zabudnuť na mňa a na mojich spolufarníkov.

Dôst. pan farár spolu aj s bratom p. profesorom Vás dalí srdečne a mockrát pekne pozdravovať podobne aj Stefan Kudlaňák, Anna Kudlaňákova vd. a Emerika Karlak. Ráčte si už teraz do programmu vziať cez prázdniny navštíviť Mutné.

Očakávajúc Vaše slúbené milé riadky čo najsrdečnejšie Vás pozdravujem spolu aj s mojou drahou manželkou, s dietkami a otcom ako aj ostatními domácími a zostávam s prejavom hlbokej vďaky oddaný Vás úprimný ctiteľ:

Ján Jaňák ml.

Mutné, /: okr. Námestovo :/ dňa 24. apr. 1934.

Poznam. Natoľko som zaujatý a preniknutý tužbou za nadovšetko milým „Prževodníkom" a vzácnými knihami ktoré od Vás dostávam že ako listonoš keď vidím noviny ihneď pozerám čo je o Polsku či sa to už utišilo alebo nie.

Veľavažený Pán Magister!
So srdečným pozdravom úctive
Vám sdelujem že som u švagra
v Živci gde ani tône z Vás neví-
dim. Pre vysoký poplatok ko-
lejový nemôžem ísť do Kra-
kova čo nesmierne ľutujem.
Slávnosti kráľovnej Jadvigi
slavím s Vami len v duchu.
Prosím Vás napište mi Vy
niečo lebo už dávno som
žiadného dopisu od Vás ne-
dostal a tak mi je smutno.
Písal som Vám 2 listy, či
sa stratily? Na stokráť
srdečne Vás zdraví
Ján Jaňák ml. Živiec 19./V. 37.

Nakl. St. Zacharias, Żywiec.
Przedruk wzbroniony.

17

POCZTA POLSKA
20 GR

ŻYWIEC 1

Veľavažený Pán
p. Pius W. Jablonský
abs. fil. Univ. Jagiell.
Kraków
pl. Jablónovských ~~[illegible]~~
Polsko. № 1.

ŻYWIEC. Ogólny widok.

Kutné, dňa 27. mája 1934.

18

Veľavážený Pán Magister! Drahý Pán Jablonský!

Váš vrúcny dopis som so srdečnou vďakou obdržal i ponáhľam sa na koľko mi to možné s odpovedou. Natoľko mi imponuje Vaša milá osobnosť že všetko iné som na stranu nechal na budúce vybaviť a aspoň v duchu chcem sa s Vami listovne pohovárať.

Bol som u švagra v Živci ale hlavne som sa vybral do Polska že Vás budem môcť navštíviť muž ale nevzal som si z domu len 20 kor. tak som musel tej radosti sa zriecknuť keď so Živca pýtali na železnicu / kolej / 7 zlotých a 30 gr., úfam sa však že na budúci rok až pôjdem na odpust na Kalvariu tak Vás celkom istotne v navštívim, tohoto roku to už nebude lebo ako poštový sluha už viac dovolenej nedostanem.

O „Prievodníka a o knihy skrze Vás odoslané jáv sa tuná čo raz väčší záujem že ani nestačím to vymieňať ato tak medzi intelligentmi ako aj medzi pospolitým ľudom. Knihe „Chlopi" sa už vopred velice tešim aj ja i pán farár i moji „čitatelia" tojest take malé „kolo Polské". Uctivne by som Vás ešte prosil o také krásne historické čítanie ako je „Pán Tadeus" alebo nejaké cirkevno historické dejiny polské, ja uznám že knihy sú veľmi drahé ale ináče nemôžem ani vysloviť našu ~~toľko~~ túžbu za polským čítaním ktoré je katolického ducha, neráčte prosím zabudnuť na mňa — quoniam messis multa est operarii autem pauci — /: sapienti sat. :/

Vašej služebnej navšteve na Kutné sa už vopred velice tešim bude to pre mňa veľmi vrúcna chvíľa keď v lani som sa len tak

málo môkol s Vami poshovárat'. Prosím Vás len sa berte na každý jéd k nám tak Vás túžobne čakám.

Keď som bol v Živci tak pršalo trochu, pred tým a teraz je zase velice sucho, úroda všetka zamrzla zeme sú holé, jestli Pán Boh nedá teplého počasia a dážďa veru budeme smutne vyzerat'. Dňa 8 júni /: cervca :/ budeme mat' odpust Srdca Ježišovho a spolu aj' bitmovku v našej farnosti. Ku Vašim zkúškam prajem Vám čo najúprimnejšie mnoho zdaru, veru jeto zaslúženo po tolkoročných štúdiach oddýchnut' si a stat' sa sebe pánom, či aj' na dálej budete v Krakove ?-sotva.

Kedže dňa 30 mája môj štedrý dobrodinca Veladôstojný Pán Hachay pán professor oslávi svoje vrácne meniny tak úctyplne odosielam jemu túto malú ale srdečnú gratuláciu, úctive Vás prosím ráčte to jemu ihned' odovzdat' s odporúčaním mňa do Jeho dalšej štedrosty za ktorú láskavost' Vám už vopred' stokrát srdečne dákujem.

Pozdravujem Vás srdečne a mnohoráz tak Vás ponajpro ako aj' Veladôst pána prof. Hachay. a p. prof. Senkovicsa a prajem Vám všetko čo najlepšie spolu Vás srdečne pozdravuju aj' moji milý domáci.

Prosiac Vás o dalšiu láskavú priazeň ku mne sprejavom hlbokej úcty ostávam Vás úctive oddaný etitel' Ján Jaššák ml.

Veľavážený Pán Magister! Drahý Pán Jablonsky!

So srdcom plným vďakov úctyplne Vám sdeľujem že 4 balíky kníh skrze Váš odoslané som dostal. Za Vašu veliku lásku ku mne a mojim spolufarníkov ráčte prijať stokrát „Pán Boh zaplať"! Že moje slová ktoré som v poslednom liste spomenul že „messis multa est ....." nebolo „vox clamantis in deserto" toho dôkazom sú tieto knihy čo jedna krajšia a uteseného obsahu. Teda ešte raz čo najhlbšia vďaka patrí Vám a šľachetným dobrodincom. Nakoľko však knihy „Farár lask Božích" čili život Sv. Jána Vianney farára z Arsu a „druhú „Pútnickým šlakom" ste mi už ráčili v marci toh. roku odoslať a mám ich preto Váš úctive prosím jestli ešte v Krakove budete tak mi ráčte jár slovami ihned sdelit či ich tie 2 knihy mám niekomu dať alebo cielom zamenenia Vám do Krakova ich poslať aby sme za ich cenu mohli inakšie dostať.

Kojac sa nádejou že sa snád v krátkom čase uvidíme a moju povďačnost slovom a skutočne budem môcť vyslovit ešte raz srdečne a úprimne „Pán Boh zaplať"! vyslovujem Vám ponajpro potom tak isto Vysokodôstojnemu Pánu professorovi Dr. F. Machay ako aj Veľavážnemu pánu professorovi Senkovicovi. Srdečne a mnohokrát pekne Vás pozdravujem podobne aj obidvoch pánov doktorov a zostávam s prejavom hlbokej úcty Vám vždy oddaný.

Ján Janák ml.

Mutné okr. Vámestovo - Slov.
dňa 16. júni 1934.
15.

Čo sa týka Vašej vrátenej návštevy na Mutnom tak Vás neomylne čakám čo najskôr.

Drahý Pán Jablonský! Istý som že hoci aj v Krakove už sotva budete učinkovať tak na každom mieste zaiste budete pamätať s knihami a písmom na mňa o čo Vás úpenlive aj touto cestou prosím neračte na nás zabudnuť. Podobne ešte raz s poníženou prosbou sa úctive obraciam ku Veľadôstojnému Pánu professorovi Dr. F. Machay a Veľavaženemu Pánu profesorovi Szemkovicovi aby obidvaja ešte ráčili na mňa pamätať tak s „Prževodnikom ako aj s knihami o ktoré a vzláštne o dejiny Oravy veľmi pekne vždy prosíme tak ja ako aj moji spolufarníci.

S hlbokou úctou

Ján Jaňák

L. D. J. Ch. Mutné, 9. aug. 1934. 20

Vysokovážený Pán Professor!

Po tak dlhej dobe ako som Vám nepísal prijmite zase vďačne odomňa týchto niekoľko riadkov. V tieto dni práve je rok tomu ako sme sa k mojmu najväčšiemu šťastiu hoci málo ale tým úprimnejšie porozprávali muž cit vďaky k Vám mi na aby som Vám pár slov napísal keď som to prvej nemôhol urobiť lebo som od Vašich rodáčkov tunajších Mutňanich počul že Vás niet doma. Dojisy ktoré Ste mi ráčili poslať som dostal. Za Váš úprimný pozdrav a milú rozpomienku na mňa prijmite moju srdečnú vďaku. Tak mi je ľúto že už asi sotva budem sa s Vami tohoto leta rozprávať a ako som sa len Vašej vzácnej návšteve v Mutnom tešil. Už ale ak dá Pán Boh ešte sa aj to stane či už toho roku alebo aj na rok ak pôjdem do Kalvarie istotne bukmem aj k Vám ovšem však tešilo by ma veľmi keby Ste by mohli na Mutné prísť.

Čo sa týka kníh skrze Vás mne doposlaných tie som všetkie v poriadku obdržal tiež aj „Prŕevodníka" riadne dostávam. Úprimne rečeno ani nenachádram nadostač slov ako by som sa Vám tak vhodne môhol pod'akovat' a odmenit' za všetko to dobré, ktoré Ste mi tak krásnymi knihami a novinami; spôsobili ako aj mojim spolupracovníkom, námahu Vašu odylat' Vám Boh a daj Vám zdravie šťastie a všetko dobre čo si len prajete vo Vašom novom povolaní a na novom pôsobišti. Knihy všetkie sú opravdu krásne a vzácne, bohatého obsahu a čo je hlavne v duchu katolíckom písane nie ako naše v obecnej knižnici. Teraz ich málo čítame avšak tým viac budeme sa tešit' s nimi v zime ovšem tak ako nám to bude v tichosti možne.

Že Ste sa už svojho istého chleba dopracovali tomu sa nesmierne tešim a ku úspechu tomuto čo najúprimnejšie gratulujem, dal by to Pán Boh aby Ste prípadne aj v Krakove

stanicu dostal alebo aspoň tam kde bude tlačiareň. Sapienti sat – V Krakove by som Vás skôr vyhľadal a z tlačiarne by bola zase naša knižnica Vysokováženého pána professora Jablonského zase o nejakú krásnu knihu bohatšia.

Tak by sme sa boli o všeličom porozprávali čo ten tretí t.j. papier a ešte ktosi počuť a vedieť nesmie nuž ale čo robiť, horizont ako čítam v novinách sa čo raz zatemňuje, či azda nebudem pozbavený môjho najmilšeho priateľa „Prževodnika"? Prosím Vás pekne poraďte mi ako by som prišiel ku číslam „Přrevodnika" od 1 jan. 1933. do 27 aug. 1933. ja by som to milerád zaplatil, písal som o to aj podľa tu pripojenej dopisnice ale márne a ja chcem mať sneho komplet, odpište mi už nejako z toho noveho pôsobišťa čo by to stálo v našich peniazoch. Lutujem veľmi že „niekto" má radosť z toho keď v terajších krušných pomeroch aké Polsko zastihly pre toto je viac štvania ako súcitu a poľutovania

V knihe „Výklad obety sv. Omše" našiel som jednu fotografiu, či je to nie Vaša? Ráčte mi napísať mená tých osôb na nej; sú tam aj kňazi. Mal by som Vám ešte moc všeličo napísať musím sa však obmedziť ako officialis postae locis – o jedno Vás Veľavažený Pán Professor úctive prosím ráčte mi vždy písať. Srdečne a mnohokrát ďakujem veľkodušným dárcom všetkých tých knih a stokrát „Pán Boh zaplať" im vyslovujem a pekne a srdečne pozdravujem Veľadôst. p. professora Dr. Fr. Machay ako aj Vysokovaženého pána professora Semkovicza, ráčte jemu oddať môj úprimny pozdrav a obidvoch pánov prosím aby aj na ďalej tak veľkodušne pamätali na mňa. Či už vyšlo tak túžebne čakané dielo: p. prof. Semkovicza: „Dejiny hornej Oravy"? Srdečne a mnohokrát pekne Vás zdravím ako aj Vašich drahých rodičov a ostatních milých domácich spolu aj s mojimi domácimi a zostávam s hlbokou úctou a vďakou

Vám vždy oddaný ctiteľ: Ján Jaňák ml.
Mutné, Orava-Slovensko. pošt. posol

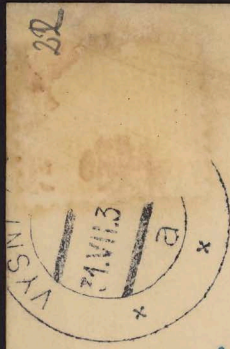

Ctp.
Ján Janák, ml.

pošt. posol

v M u t n o m.

Okr. Námestovo.

30.VIII93

Veľmi ma to teší, že sa interesujete o Przewodnik a že chcete mať z neho komplet, ak i pri tej najlepšej vôli Vám nemôžem vyhovieť, lebo to sám nemám. Konečne to v administrácii bez všetkého dostanete.

S pozdravom Ján Janák

RIM. K[illegible] ĽUDOVÁ ŠKOLA.
MALATINA.

+! Regina Sacratiss. Rosarii, ora pro nobis! Mutne 1./X. 23

Veľavážený Pán Profesor!

Po tak dlhej dobe ako som Vám bol ostatný raz písal ráčte raze prijať odomňa týchto niekoľko riadkov. Váš milý dopis som so srdečnou vďakou obdržal ale práce všelijakého druhu prekážaly mi v tom že Vám naň odpoviem. Teší ma veľmi že Vám Pán Boh pomôhol ku istému chlebu ku katedre jazyka slovenského na tamojšom gymnáziu, jeto istotne akoby odplata a riadenie Božie za tú veľkú láskavosť ktorú ku nám goralom prejavujete. Nech Vám Pán Boh pomáha vo Vašom milom povolaní aby ste dlho dlho mohli so zdarom pracovať na národa roli dedičnej. Jestli by ste sa mienili obrátiť Pán Professor o nejaké knihy na Slovensko tak Vám dám niekoľko adres kde sa môžete o slovenské knihy s dôverou obrátiť:

1.) Spolok Sv. Rafaela na ochranu kat. vystahovalcov Praha-Nové Vysočany, Štátna vystahoval. stanica.

2.) Spolok Sv. Vojtecha v Trnave, ž Bratislavská Slov.
3). Správa Spolku „Matica Slovenská" Turč. Sv. Martin. Slovensko
4. Knihtl. úč. spol. Turč. Sv. Martin. Slovensko.
5. ž. Štefan Kozerdan, prof. Mutné, okr. Námestovo
6. Dp. Ján Balara, farár Žakamené Klin Orava
a skoro na všetkých oravských farách.

Shrôzou som čítal v mojom milom „Prŕševodníku" o tom hroznom neštastí ktoré zastihlo Poľsko skrze tie povodne, vyslovujem úprimnú a srdečnú sústrasť všetkým tým úbožiakom, veru to je hrozné, milerádi by sme na to aj zbierku urobili ale to je nemožné. Tak krásne a bohatého obsahu noviny dostávame vždy riadne ba dostal som aj tie chybujúce čísla, buď Vám zato teraz vždy a do smrti vrúcna a úprimná vďaka že Ste nám pomôhli ku „Prŕševodníku bez ktorého by som ani ja ani čitatelia jeho byť nemôhli. Prosím Vás úctivo Pán Professor pri každej príležitosti proste Vd. jána professora F. Machaya aby nám umožnil aj na ďalej dostávanie tohoto nadovšetko vrúcneho časopisu.

Ako Ste ráčili písať Pán Professor tak nejaký časopis a knihy v reči polskej ráčte laskave odosielať na túto adresu: p. Anton Sameliak starší, roľn. a knih. Veselé, okr. Námestovo-Slov. Tento veľmi o to prosil a on bude dodávať aj do Sihelného, teraz nickedy vzláštne v tej veci pôjdem aj do Novoti a do Klina a adresy nových milovníkov polského čítania Vám ihneď oznámim. Neráčte aj na ďalej zabudnuť na mňa a na mojich spolufarníkov! Máme tu v knižnici obecnej knihy ale väčšinou nekatolické. Veľmi pekne a úctive Vás prosím jestli budete písať pánu profes. Szemkovicovi že som ho dal srdečne pozdravovať a jestli už tú túžobne čakanú knihu „Dejiny Oravy" vydal aby bol taký láskavý a nezabudnul na mňa s jedným exemplárom tejže knihy že ho o to úctive prosím. Tie knihy ktoré Ste nám ráčili z Krakova poslať čítame usilovne pravda teraz v lete len ti intelligentnejší ak ale dá Pán Boh potom v zime rozvinieme lepšiu činnosť no všetka vďaka Vám Pan Professor že máme v čom vyberať.

./.

Pred pár dňami brat našho dp. farara p. professor St. Koperdan ma prosil o Vašu ct. adresu nuž som túto jemu dal a viem že Vám už aj písal.
Bude ma to veľmi tešiť keď mi v budúcom liste napíšete všetko ako sa máte a čo tam nového. My sme už spoľa všetko pozbierali teraz kopeme zemiaky /švábku:/ ktorá je však moc zhnitá. Inač úrody boly pekne hoci najprv sucho a potom dáždivo bolo. Vaše krajanky v Mutnom sa dobre majú podobne aj Štefan Kudlaňák a dali Vás pekne pozdravovať.

Prosím Vás úctive Pán Professor ráčte oddať môj srdečný pozdrav Veľadôst. p. professorovi Dr. F. Machay, Veľaváž. p. prof. Dr. Semkovicovi a poproste Ich v mojom mene aby aj na ďalej pamätali na mňa. Teraz Vás srdečne a mnohokrát veľmi pekne pozdravujem spolu aj s mojimi milými domácimi všetko čo najlepšie Vám prajem a za Váš milý dopis Vam mnohokrať ďakujem. Prosím Vás aby Ste aj na ďalej pamätali na mňa a zostávam s hlbokou úctou Váš úprimný ctiteľ: Ján Jaňák ml.
Mutné, Orava, okr. Namestovo-Slovensko Č.-S.R.

V. P. J. Kr.! Mutné, 22. nov. 1934.

Veľavážený Pán Profesor! Drahý Pán Jablonsky!

Prijmite vďačne odomňa týchto niekoľko riadkov. Váš milý som som s vďakou už dosť dávno obdržal ale hoci za najmilšiu povinnosť a za najväčšiu radosť si pokladám keď Vám môžem písať predsa do týchto čias som Vám nemôhol odpovedať poneváč sa mi akosi času nato nedostalo lebo som chcel hovoriť s p. Samuliakom na odjuste vo Veselom dňa 19 nov. čo sa mi aj podarilo.

S veľkou radosťou som vzal v známosť že p. profesor Št. Kozerdan mieni Vás navštíviť cestou do Krakova škoda však že som Vám skrze neho len ústny pozdrav môhol odoslať čo viem že tento pán aj vďačne urobil.

Knihy 2 a 2 kalendáre mne a po milom poľskom slove tak veľmi túžiacim spolupárničkom som v poriadku dostal. Zásielkou touto spravili Ste nám ohromnú radosť. Srdečne stokrát Pán Boh zaplať za veľké Vaše dobrodenie k Vám. Pri každej príležitosti prosím Pána Boha aby Vám všetko stonásobne nahradil, ešte raz úprimne „stokrát, Pán Boh zaplať"!

Ja ako poštovy zamestnanec mám úlohu vždy otvoriť poštu tojest vrecia spoštou, tak môžete si predstaviť moju radosť keď medzi balíčkami najdem knihy a vo štvrtok pravidelne môjho zlateho „Prževodnika" naopak ale ake veľké sklamanie mám keď mi tužobne čakaný a milý „Prževodnik" niekde zostane a nepríde. Už budem mať 2 prekrásne „svázky „Przevodnika" ktore si dám zviazať a za ktoré Vám až do smrti zostanem nesmierne vďačný, keby som sa aj na ďalej s týmito mojimi vzácnými novinami tešiť môhol a veru ani nestačim ich požičiavať. Niekedy svojim časom poprosíme Vás veľmi pekne a srdečne aby nám „Prževodnik" aj v r. 1935 tak chodil ako tohoto roku a ešte budeme pekne prosiť o láskave zaobstaranie niekedy „Dejiny /: Historia :/ Polski a Monografiu, t. j. dejiny a opis kostolov a pamätnosti tak slávneho mesta Krakova na toto sme veľmi zvedaví. Bol som dňa 19. nov. na odpuste na Veselom a pýtal som sa p. Sameliaka či dostáva „Prževodnik" on celý uradostnený povedal že áno asíce od 1 okt. lenže nevedel z čijej to inciativy, tak Vám dáva za toto srdečnú vďaku a vrelo Vás dal pozdravovať. Že urobí všetko na rozšírovanie našej idei.

F.

O slovenské knihy sa môžete obrátiť ešte na túto adresu: „Lev" knihtlač. a nakl. spolok Ružomberok Liptov-Slovensko, dalej „Svojeť" knihkupectvo a antiquariat, Šťavnička u Ružomberku, tiež M. P. Maria Ferienčiková, spr. učit. št. lud. dievč. školy, Vrútky ž. Turč. Slovensko. Asi okolo 10 dec. pôjdem zase do Klina a Novoti a poshováram sa tam s mojimi známymi ohľadom Vašej vzácnej myšlienky, je v Novoti isty poriadny horlivy katolik Poliak-kováč menom Ladislav Hilbrich tak pôjdem k nemu. Prosím Vás úctive urobte mi tú radosť a príďte knám na Vianoce do tej Vašej počiatočnej biblioteky aj ja niečím prispejem poneváč poštovné trovy sú dosť vysoké.

Od istej Vašej krajanky ktorá tam bola u Vás počul som niečo veľmi vzláštneho, jestli je to skutočna pravda tak ku tomuto Vášmu dôležitemu kroku asíce ku zaslúbeniu sa ~~ex~~ sistou spanilomyseľnou slečnou, Vám čo najsrdečnejšie gratulujem a prosím Pána Boha aby táto ružička bola pre Vás bez toho najmenšieho trňa, nech Pán Boh Vám všetko v dobré obráti.

Y.

U nás je nič takého vzláštneho. Počasie je trochu chladnejšie ale to nerobí nič. Minulej noci napadlo aj snehu ale málo. Váš známy Kudlaňák starý ešte žije ale je už biedny, zato by ešte rozprávky rozprával hoci tie sa už Oravy netýkajú. Snáď urobíte nám zaiste tú radosť že na Vianoce isto dôjdete k nám a vtedy sa porozprávame o všetkom očom ten tretí tojest papier vedieť nesmie. Snáď do Vianoc Vám napíšem zaiste ešte. Svojím časom budem písať aj pánom profesorom dr. Vachay-ovi a p. Semkovičovi do Krakova a poprosím ich aby aj na ďalej nezabúdali na mňa totiž prvý dr. prof. s „Prievodníkom" a druhý pán rase s Dejinami Oravy. Váš tiež úctive prosím neráčte aj na ďalej na mňa zabudnuť."

Končím svoj dopis lebo zaiste aj trpezlivosť utrácite ač ho prečítate inokedy viac. Za Vašu veľku láskavosť ešte raz Vám stokrát srdečne „Pán Boh zaplať" posielam a pozdravujem Váš veľmi pekne a srdečne spolu aj s mojou milou domácnosťou a prajeme Vám všetko čo najlepšie.

S prejavom hlbokej úcty zostávam a o láskavú odpoveď prosím Váš úprimne oddaný ctiteľ: Ján Jaňák ml.

Mútné, okr. Námestovo - Slovensko Č. S. R.

+! P. P. J. Kr! v Mutnom, dňa 17. dec. 1934. 27

Veľavážený Pán Profesor! Drahý Pán Jablonský!

Váš vzácný dopis som so srdečnou vďakou obdržal za ktorý Vám srdečne a moc krát pekne ďakujem. Těšil som sa Vašej vzácnej návšteve veľmi nuž ale keď sa to stať nemôže tak aspoň takto listovne chcem byť s Vami a aspoň dopisom svojím odslúžiť sa Vám za Vašu veľkú lásku ku mne odhliadnúc od toho že som sa len tak málo môhol s Vami pororprávať. Dnes pišem aj pánom profesorom do Krakova a adresujem na p. Štef. Koperdana profesora.

Vo Vašej vzácnej intencii dňa 14. dec. t. r. bol som v Novoti a v Zakamenom Kline. „Prževodniku" slúbenému sa p. Hilbrich veľmi teší, že ho všemožne bude odporúčať ba v Kline Zakamenom niet takého spoľahlivého človeka iba ak tamejší p. farár Ján Balara s ktorým som sa však shovárať nemôhol lebo ho nebolo doma. Teda predbežne len p. Ladislavovi Hilbrich kováčovi v Novoti okr. Námestovo, ráčte vyprostredkovať „Prževodníka". Pán Ant. Samelák z Veselého bol minulé osobne u mňa, za Vašu mimoriadnu blahosklonnosť ku nám akunemu srdečne a úctive Vám ďakuje, mnohokrát úctive Pán Boh zaplať posiela a súčasne prosí aby mu ten krásny „Prževodník" aj na ďalej posielaný bol. Vyslovil však predomnou tú svoju prosbu čiby neuprosil nejakú knihu prípadne najradšej by bol ročníku — „Prževodníka" v sošitach na rok 1932 ktorý ročník on by si sám sviazal a takýto požičiaval iným. Možno že ešte len najdem niekoho v Rabči a v Polhore.

Blížia sa radostné sviatky Vianočne z ktorej príležitosti Vám srdečne a úprimne všetko dobre prajem. Nech Vám malý Ježiško dá všetko čo si len prajete, nech Vám pošle mnoho darov tak duševných ako aj telesných a nech Vám stokrát nahradí tú radosť ktorú my budeme mať z takeho krásneho „Prževodníka" aký nám slúbuju na Vianoce poslať.

Keď už nemám Vám čo tak vzláštneho písať tak ešte raz srdečne a mnohokrát jekne Vás pozdravujem spolu aj s mojimi miljými domácimi, vinšujem Vám šťastlivý a veselý Nový rok a prosím Vás jekne aby ste aj na ďalej nezabudli na mňa a na mojich spolužiakov.

S prejavom hlbokej úcty ostávam Váš úprimný ctitel'

Ján Jaňák ml.

t. Drahý Pán Profesor! Prijmijte vdačne odomňa
týchto niekoľko riadkov. Už dlhá doba uplynula
tako som nič o Vás nepočul zaiste máte moc
práce. Ráčte sa mi tedy pri príležitosti ohlásiť.
Som veľmi privyknul na Vaše vzácne dopisy
že mi je ťažko bez toho. Ako Ste sviatkovali?
Ja si dopisujem často sp. prof. Koperdanom
a sp. prof. Szemkovicom. Práve teraz čítam už
po viackrať „Trilogiu" Szankievicovu, je to nad mieru
krásne čítanie. „Prževodnik" som dostal už 2 čísla.
Milý Pán Profesor, či nebudete mať kedy príležitosť
do Krakova? Navštíviť svojich známych a spomnúť
im o nás mutňanoch. Ďalej jestli by Ste náhodou
šiel do Živca ráčte tam kuknuť na môjho šva-
gra Vladisl. Majczeka na ul. hr. Komorovskej
č. 22. a spomeňte mu aby nezabudol na mňa.
Snáď tam prídem ja na Veľkúnoc lebo na Turíce
Prosím koľko sa platí zo Živca do Nov. Targu?

ČESKOSLOVENSKO • TCHÉCOSLOVAQUIE

MEZINÁRODNÍ LYŽAŘSKÉ ZÁVODY
FIS 13.—18. II. 1935
CONCOURS INTERNATIONAUX DE SKI
VYSOKÉ TATRY LES HAUTES TATRAS

11/I 1935

Prosiac o láskavú odpoveď
spozdr. a s hlb. úctou ostávam
Váš úprimný ctiteľ
Ján Jaňák ml
Mutné-Orava-Slovensko.

DOPISNICE
CARTE POSTALE

MUTNÉ Č. 3
11.I.35

Vážený Pán

p. Pius W. Jablonsky

gimnazialny profesor

Nový Targ

Gymnazium

u Žyvca Polško.

P. P. J. Kristus!

v Mutnom, dňa febr. 1935.

29

Veľavážený Pán Profesor!

Ráčte prijať odomňa zase týchto niekoľko riadkov. Zaiste asi ráčite mať veľa práce alebo, nedaj Bože, snáď sa cítite niečim urazený keď tak dlho dlho nie som účastný tepla lásky Vašej plynúcej z Vašich milých dopisov ktoré bohužial tak vystaly. Posledný krát som dostal od Vás ešte na Vianoce, ja som Vám písal teraz v polovici januára, ale všetko uznám lebo zaiste Vy nezabudnete nikdy na mňa tak ako ani ja nezabúdam na Vás a na Vašu dobroprajnosť ku mne a mojim spolufarníkom.

Neviem nič ani o pánu profesorovi Koperdánovi. Obrátil som sa na neho s prosbou o vyprostredkovanie nejakých knih pre mojich spolufarníkov. Tento mojej prosbe vyhovel knihy dostal lebo písal svojmu bratovi Dôst. p. farárovi že knihy už pre mňa má ale že ich najskôr donesie ak príde na 1 febr. no neprišiel, že ja som ho prosil aby mi ich radšej poslal tak teraz neviem jestli ich poslal či mi ich niekde nezhabali. Prosím Vás preto veľmi pekne a srdečne buďte tak láskavy a ráčte sa informovať u pána prof. Koperdana ako u Vám známych darcov čo je s tými knihami či ich poslali alebo jako, zariaďte mi to láskave. Veď ani pri tých knihách nejde tak o mňa ako o tých mojich spolufarníkov ktorý ma tak pekne prosia o knihy polské že môžem povedať, pravda len tak „inkognito" putuju z ruky do ruky a keďže ešte nevieme historie Polšky ani historie Oravy ani monografie tojest historie a opis pamätnosti mesta Krakova tak som ešte pekne poprosil o tieto knihy a keď viem že som ich dostal zase som vo starosti či nezhynuly teraz len od Vás tužobne budem čakať vysvetlenie a uspokojenie. Jest v našej obecnej knižnicy knihy tie sú však nie tak oblúbene ako tie polske. A čo sa už dobreho vnuknutia ľudom dostalo v „Prževodniku" a v knihách to vie len Pán Boh. Vieme ako máme pozerať na ten mily katolicky život v Polškej o ktorom krásnom príkladnom živote a tamejších pomeroch prvej sme ani nemali poňatia tak že po prečítani „Prževodnika" každy inakšie smýšlo o Polšku a nepredstavuje si Poliakov ako nejakých bohvie akých zločincov.

J.

Môžem sa Vám úprimne priznať že aj na mňa často prídu rôzne ťažke chvíľe tie ťažkosti mne však vždy osladí „Prževodník" za ktorý tak Vám ako aj Vysokodôst. pánu Dr F. M. pri dostaní jednoho každeho čísla z hlbín srdca svojho vrele ďakujem.

Čo sa týka Živča o ktorom som sa bol Vám v minulé dni zmienil to je tak že ja tam mám švagra a ten kým ešte bol na Mutnom vylákal na mne veľky obnos peniazi a ja čakám že mi niečo vráti a poneváč mi nič nepiše tak som bol taký prenáhleny poprosiť Váš oto že čiby Ste snáď za príležitosťou idúc do Živča pozreli na toho planeho človeka ako sa má, ja istotne okolo 8. júni mienim isť ešte raz k nemu do Živča a jestli mi to bude možne kuknem aj na Váš v Novom Targu. Obloha sa čo raz viacej zatemňuje avšak úfam sa že to tak ďaleko nedôjde aby som bol pozbavený „Prževodnika" a kníh polšských. Nesmierne sa už vopred těším že aj na ďalej nezabudnete na mňa.

U nás je velice špatné počasie, snehu napadlo moc a mrazy. Aj svadba je tu dosť viac tie ma však nezaujímaju iba len slová: „Tolle et lege." a veru Vašou dobrotou účastný som mnoho tej mojej najväčšej potechy. Inač u nás nic nič tak vzláštneho. Vaše krajanky a rodáčky žiju, dobre sa maju a sú veľmi populárne - obľúbene pre jejich milú povahu a daly Váš pekne pozdravovať podobne aj starý Kudlaňák ktorý ešte žije ale je už biedny.

Keď Váš ešte raz úpenlive prosím o láskavu intervenciu ohľadom tých kníh a o čím skorý dopis, Váš srdečne a mockrát pekne pozdravujem a všetko čo najlepšie Vám prajem spolu aj s mojimi milými domácimi ako so ženičkou a malým 8 ročným synkom Antonom ktorý už celkom dobre vie čítať malého Prževodnika.

Zvedavý som veľmi či Vaša slovenská knižnica má takých maecenašov ako moja polška?

Sprejavom hlbokej úcty ostávam Váš úprimný ctitel:

Jan Jaňák ml.

+.

Mutné, 17./II. 1935.

30

Včlavážený a Milý Pán Profesor!

Ráčte odpustiť že Váš toľko obťažujem mojimi dopismi ale súc zaviazaný ku Vám hlbokou nesmrteľnou vďakou a naplnený k Vám bezhraničnou dôverou nemám sa ku komu obratiť jedine k Vám. Váš milý dopis som obdržal a zaiste aj môj ráčili Ste Vy dostať lebo sa obyšly. Srdečne a mnohokrát Vám ďakujem za Vaše milé riadky. Pán prof. Koperdan prišiel šťastlive, za pozdrav Váš a milú rozpomienku prijmite moju úprimnú vďaku. Doniesol knihu p. prof. Szemkovicza o Hornej Orave neviem však či to p. prof. mne dal poneváč ju mám. Ostatné knihy pre neznalosť situácie nehal p. prof. v Krakove u svojich známych snáď mu ich pošlú lebo ako počúvam sú krásne škoda by ich bolo tam nehať.

V. V.

Ako som predvídal tak skutočne situá-
cia je stále horšia hrozí to aj mne a
mojim spolufarníkom a preto mám
k Vám ponížení prosbu ktorú úfam
že mi láskave vyplníte.

Asi ce týka sa toho že tuná snáď
je podozrenie u tunajších úradov
že ponevač riadne dostávam 2
exemplare môjho velice príjemného
„Prševodníka" že komu druhému
ide ten druhý exemplár že mne
stačí len jeden a že či druhý exem-
plár nepoužívam na agitáciu lebo tu
je ovzdušie dosť dusné a preto sa
vážne bojím že nám to snáď zas-
tavia tu našu najväčšiu potechu.
Poraďte mi teda čo mám robiť.
To by bol pre mňa nesmierne ťažký
úder keby som bol zbavený toho

svojho najmilšieho priatelá „Prževodníka" A preto viem že neurazím nesmierne veľkú obetavosť Vysokodôst. pána prof. Dr. F. Machay s tým že Vy v mojom mene by Ste poprosili jeho aby ráčil len jeden exemplár „Pržev. Katolického" na moju adresu predplácať aspoň na krátko do tých čias, kým sa pomery tunajšie pohranične neutišia tak ako bolo prvej. Prosím Vás pekne ráčte poprosiť tohoto Vysoké dôst. pána prof. tak ako Vám tu pišem a prosím Vas. Aj jeden exemplár „Prževodníka" vykoná u nás tak isto svoju misiu „Pauperibus Slovacorum evangelisare misit me" a škoda by bolo preto ho opustiť úplne.

Ja si budem vedomý svojej vďaky a úcty oproti Vám a Vysokodôst. p. profesorovi len Váš úpenlive prosím poraďte mi a zariaďte tú vec tak ako som Váš prosil čím skôr poneváč neberpečie je vážne a aj z toho jedného chleba sa hojne nasýtime. Sapientisat tko Ste ráčili spomínať o tie knihy p. z Česko-Slovenskú tie som ešte nedostal, prosím Váš pekne buďto ešte raz poproste tých pánov o tie knihy a dajte im moju adresu alebo dobre by bolo aby Ste mi ráčil mne poslať adresu tých dobrých ľudí bol by som Vam velmi vďačny poprosil by som to ja tých pánov sám oto.

Pokrač. na str. 5.

5.

Som ďakovať Pánu Bohu zdraví podobne aj moja manželka a chlapci ktorý Vás stále spomínajú. Počasie je tu veľmi zlé, snehové fujavice a snehu napadlo moc, k tomu ukrutne mrazy že všetka premávka a poštová doprava je znemožnená. Nového tu nemáme tak moc čoby Vás mohlo zaujímať. Buďte taký láskavý ráčte svoju milú rozpomienku ku mne aj na ďalej zachovať ako aj ja čestne Vám slubujem že na Vás si budem s hlbokou úctou a vďakou až do smrti ustavične spomínať. Boh žehnaj Vás! Ad multos felicis annos!

Končím svoj dopis a prosím Vás veľmi pekne a srdečne vykonajte mi to láskave podlá možnosti ihneď u Vysokodôst. p. profesora Dr. F. Machay očo som Vás a jeho pekne prosil a ten jeden exempl. nech nám ráči aj na ďalej láskave predplácať a jak by ste mi späť

ráčili ešte prispieť s nejakými knihami z Poľ-
ska tak tie prosím Váš pekne ráčte adreso-
vať na p. Sameliaka vo Veselom on mi ich
statočne oddá alebo na adresu dôst. p. fará-
ra pripadne p. profesora St. Koperdana v
Mutnom a nech je v nútri podotknuté že
je to pre mňa. Snáď sa uvidime v Živči!
Do tých čias srdečne a na stokrát Váš čo
najúctivejšie pozdravujem spolu aj s mojimi
milými domácimi a prajúc Vám všetko čo
najlepšie s prejavom hlbokej úcty a vďaky
zostávam Váš úprimný ctiteľ

Ján Jaňák ml.

Mutné, okr. Námestovo-Slov.

Ráčte vyjadrit Vysokodôst. prof. Dr. F. Machay moju
najhlbšiu vďaku za doterajšie zasielanie „Prževo-
dnika a zároveň úctyplnú prosbu o jeho ďalšie
dodávanie. Preto na polské knihy pre mňa
a mojich spolufarníkov určene som prosil dať
adresu inú poneváč pre moju adr. je to poda-
zrivé.

1. Mutné, 31. marca 1935. 33

Veľavážený Pán Profesor! Môj veľký Dobrodincu!

So srdečným pozdravom úctive Vám sdelujem že Váš milý dopis som obdržal podobne aj vzácnu knihu poslanú na V. p. Sam. Prijmijte za všetko toto stokrát srdečne a úprimné „Pán Boh zaplať." So zásielkou touto som nad mieru spokojný, škoda len že tie knihy čo pán profesor Koperdán pre mňa dostal nehal v Krakove na neznamom mieste ináč by som Váš prosil o Jejich zaslanie na adresu p. Samelaka ktorý mne to všetko správne a podobne aj obozretne dá. Cez ten dosť krátky čas ako som mal šťastie Váš poznať urobili Ste mi nesmierne moc dobrého že skaždym krokom cítím povďačnosť a vrelú úctu k Vám ktorú Vám asi sotva budem môcť preukázať avšak aspoň budem prosiť Pána Boha aby žehnal prácam Vašim na každom kroku Vašom.

Mal by som Veľavážený Pane k Vám istú úpenlivú prosbu ktorú viem že radí a isto ráčite vyslyšať asíce čo sa týka knih a môjho vzácneho „Prževodnika." Asíce ponajprv ponížene Váš prosím aby Ste boli taký láskavý a ráčili mi ihneď oznámiť môjmu veľkodušnému dobrodincovi Vysokodôst. pánu profesorovi aby mi ráčil ihneď zastaviť „Prževodnika." Sami ráčite vedieť a vidieť s jakým zápalom a radosťou som čítal každé jedno číslo a čakal ho vždy týždenne netrpezlive avšak okolnosti ma natoľko donútily že urobiť to musím. Prijatý som v r. 1934. do štátnej služby a keďže pomery sú čo deň horšie že by mi stým azda hrozilo pozbavenie služby pre puhé podozrenie tak na radu mojich predstavených musím na istý čas až sa pomery neutišia všetko zastaviť.

Ráčte toto vzláštne ihneď oznámiť Vysokodôst. pánu profesorovi že za jeho doterajšiu láskavosť ku mne a nesmiernú obetavosť jemu čo najvrelejšie ďakujem a stokrát úctive „Pán Boh zaplať" vyslovujem, budem si to mať na vzácnú pamiatku tie 2 krásne ročníky „Prževodnika" a tešiť sa budem stým vždy. V terajších kritických a ťažkých pomeroch je veľmi vzácna každá služba a preto si ju musím aj pečlivo šanovať ináč svet je zlý a ./. ja by som bol ihneď na puhé podozrenie pozbavený všetkého čoby mi vš[illegible] spôsobilo ne[illegible]nu škodu na celý život a zahynul by som o[illegible]

Aby som však úplne nebol pozbavený „Prževodnika a videl ho aspoň niekedy tak úctyplne Vás prosím ráčte mi tak zariadiť žeby Ste mi to jedno číslo „Prževodnika" poprosili posielať aj na dalej buďto na adresu p. Samelaka vo V. ktorý mi to dodá častejšie alebo jak by Ste to za dobré uznali aj na adresu Vašej súsedy a krajanky (Emerike Golcoňovej rod. Karlakovej) v Mutnom. Podľa toho ako to uznáte Vy za dobre a Vysokodôstojný pán profesor môj veľký dobrodinec. Snáď bude „post tenebris lux" a potom zase „Prževodnika" budem prosiť na moju adresu posielať. Urobte mi teda prosím Vás tak žeby som nejako úplne nebol pozbavený ani „Prževodnika" ani kník. V tom páde jestliby „Prževodnik" môj bol pripojený ku Samelakovi tak jeden exemplar by mal pre seba jeden pre mňa a jeden pre jeho zaťa, jestli by Ste to však uznali za dobré posielať na Mutne na tú (paní Golcoňovú) tak by som si to od nej vypožičal ale len jedno číslo /: ex:/ jej prosím láskave posielať. Keby Ste môhli teraz do 15 ap[illegible] keď tie knihy budú také lacné zadovážiť mi, o čo Vás veľmi pekne prosím, tak by som Vás prosil o Dejiny Galicie a Dejiny a pamätnosti mesto Krakov, prípadne Legendy o Matke Božej. p. Samelak na Veselom by zase veľmi pekne prosil o láskave vyprostredkovanie u Administrácie „Prževodnika" ročník /: komplet:/ na rok 1932. Všetko toto ráčte príležitostne a nenápadne z času na čas zaslať jemu p. Samelakovi.

Viem isto že uznáte situáciu v jakej sa nachádzam a preto Vás veľmi pekne prosím ráčte mi to vykonať tak všetko dľa možnosti a odpusťte mi že som taký smelý prísť k Vám stakým veľkým listom.

Srdečne a mockrát pekne Vás pozdravujem spolu aj s mojimi milými domácimi dalej tiež Vysokodôst. pána profesora a prajúc Vám všetkým čo najlepšie prosiac úpenlive o dalšiu lásku ku mne zostávam s prejavom hlbokej vďaky Vám vždy súplnou úctou oddaný

Ján Jaňák ml.

A prosím úctive ponevač som zamestnaný na p. o malú rozpomienku podľa toho aká je doba a podľa toho ako Vám to čas dovoli. A jestli som Vás snáď niečim urazil tak mi to ráčte odpustiť a nezabudnijte na mňa budem túžobne čakať výsledok mojej úpenlivej prosby. Jeden tento svobrázok ráčte [illegible] a jeden ráčte aj s týmto listom poslať Vysokodôst. [illegible]

Post scriptum.

1./IV. 1935. 34

Veľavážený Pán Profesor!

Účtyjme Váš prosím zariaďte mi všetko podľa možnosti ale na meno Emerika Golcoňovej Karľakovej už neposielajte úplne nič skorej na meno: vd. Anna Kudlaňák rod. Vengrin, prijadne len na z. Samuľaka a jestli sa od 1. júla r. 1935. pomery utíšia tak na moju adresu alebo na tú Annu Kudlaňákovú budem prosiť poslať zase „Prševodník Katolický".

S hlbokou úctou

Ján Samuľak ml.

12/4 35

Veľavážený Pán Profesor!

Ráčte prijať vďačne odomňa tento malý dopis. Ku nastávajúcim radostným sviatkom Veľkonočným prajem Vám úprimne so srdca všetko to najlepšie čo si len prajete. Ako gratiarum actio za všetko to dobré čo Ste mi už tak mnohonásobne preukázali úctive Vám odosielam tieto jubilejné známky ktoré som pre Vás objednal. Ráčte to prijať vďačne. Myslím že sa ráčite zaoberať aj filatelistikou a jestli nie tak „in silentium" dajte to svojim známym.

Som zdravý podobne aj moji milý domáci. Jari tu ešte nict ale už bude. Nového tu není nič. Situácia tá istá. „Prževodníka" som ešte dostal na 14. apr. snáď už ostatného. Ráčte tak, jestli je zastavený nech ide ďalej pre mňa, prosím Vás srdečne, buďto na p. Samelaka alebo na vd. Annu Kudlaňák, rod. Vengrin, Mutné, okr. Námestovo Slov. a jestli je ešte nic zastavený nech ide ďalej ako šiel

na moju adresu len tak robte prosím Vás aby som bez neho na
žiaden jád nebol, lebo pomery sú také neisté a mne by bolo
hrozne smutno bez neho žeby som si to ani predstaviť neve-
del tú hroznú stratu.

Srdečne a mnohokrát pekne Vás zdravím spolu aj sno-
jimi milými domácimi a všetko dobre Vám prajem. Podobne
mnohokrát srdečne zdravím Vysokodôstojného p. profesora
Dr F. M. a prajem jemu úprimne radostne milostibohaté Vel-
konočne sviatky.

Prosím Vás úctyplne o nejaký dopis čoby som ho dostal na
sviatky azíce vo Veľkú sobotu alebo v pondelok Veľkonočný.

Ešte raz srdečný pozdrav a hlboká vďaka za všetko!

S prejavom hlbokej úcty a vďaky

Ján Janiak ml.

Mutné okr. Vámestovo
Slov.

Mutné, 12/IV. 1935.

P. P. J. Kr.

v Mutnom, dňa 24.te mája 1935.

36

Veľavážený Pán Profesor!

Váš vzácny dopis som so srdečnou vďakou obdržal ale bohužiaľ na odpoveď ráčite do dnes čakať pretože som bol veľmi zaujatý prácou a potom istotne Ste sa hodne zabavili na Slovensku tak nebolo Vás doma. Nad tak nesmiernou stratou ktorá Váš zastihla tak skorým odumretím Vašej drahej Mamičky vyslovujem Vám úprimnú a srdečnú sústrasť. Ja ktorý som v roku 1928 stál pri ~~sm~~ smrteľnej posteli mojej drahej nebohej mamičky, uznám úplne Vašu veľkú bolesť nad stratou takého pokladu ako je matka. Nech Vás potešuje to povedomie že Vaša drahá Mamička pre svoj náboţný, príkladný a dobročinný život obsiahla jej patriace miesto v Kráľovstve Nebeskom. Nech jej dá Pán Boh večne odpočinutie! Budem si ju spomínať v modlitbách ako matku môjho a mojich spolufarníkov, veľkého dobrodinca. Veľká strata zastihla aj Poľsko, aj nad tým Vám vyslovujem úprimnú sústrasť, veľký ľudia sa nám míňajú aj nám Slovákom aj Vám.

Čo sa týka „Prŕievodníka" ten dostávam riadne avšak len na adresu panej Kudlaňákovej lenže Administrácia „Prŕievodníka" uš dvakrať ju vyzvala aby platila predplatne za I. štvrťroka a na II. štvrťrok, raz prišla upomienka a teraz uš šek na platnie, úctyplne Vás prosím buďte tak láskavý ráčte toto prízadne nedorozumenie čo najskôr láskave zariadiť ináč by som to musel platiť. Bez toho vzácneho časopisu ktorý nám tak srdcu prirastnul že každé číslo netrpezlivo túžobne čakáme, by sme ani nemôhli byť ba bolo by smutné veľmi keby „Prŕievodník" „In propria venit et sui eum non receperunt". Snáď jestliby to bolo dosť ťažko tomu Vysokodôstojnému Pánu dobrodincovi ~~ťažkosť~~ dva exemplár platiť tak sa musíme uspokojiť len s jedným čoby Šamaliakovi nebolo posielané, pravda závisí to všetko len na dobrej jeho vôli. Pomery sa azda pomaly utišia a dá Boh že budeme zase dobrí.

Ďakovať Pánu Bohu som zdravý, prácu ako vždy prevádzam to rolníčku to tkáčsku no a listonošstvo a tak mi to prejde ten čas že ani neviem jako. Nového tu nemáme nič. Počasie je prajné jarné práce sme už dorobili prešiel jekný dážď a zaveselilo sa všetko. Zvedavý som ako sa Vám zapáčilo na Slovensku jestli Ste boli na tej výprave, ja toho roku už nejdem do Žiľca lebo nemám počo, tešilo by ma veľmi keby Ste istotne v lete mohli prísť k nám.

Druhým časom napíšem Vám viacej a obšírnejšie teraz sa musím obmedziť len na to najpotrebnejšie. O p. Sameliaka som už dávno nebol. Dali Vás srdečne pozdravovať aj Vaše rodáčky a susedy v Hutnom ako Emerika Golcoňová Karľáková a Anna Kudlaňáková Vengrinova a vyslovujú Vám tak isto úprimnú sústrasť nad odumretím Vašej dobrej Mamičky, že ju dobre znaly ako veľmi dobrú a poriadnu osobu.

Srdečne a mnohokrát jekne Vás pozdravujem spolu aj svojimi milými domácimi a prajem Vám všetko čo najlepšie. Prosím Vás úctive ráčte mi stými novinami láskave podľa možnosti ihneď zariadiť aby administrácia nežiadala predplatné od Anny Kudlaňákovej prijádne odomňa.

S prejavom hlbokej úcty zostávam Váš úprimný etitel'

Ján Jaňák ml.

Prosím Vás úctive neráčte aj na ďalej zabudnuť na mňa. Pán profesor St. Kozerdau je nateraz v Prahe. príde v júni

Mutné, 24 aug. 1935.

37

Veľavážený Pán Profesor!

Práve na 10 aug. toh. roku uplynuly dva roky ako som mal šťastie uvítať Vás u seba a poshovárať sa s Vami čo bohužiaľ len tak na kratučko. Od tých čias Vašim dobrodením, ku mne a mojím spolufarníkom, zlatými písmenami zapísali Ste svoje meno v našich srdciach a podľa Vášho vzácneho slubu v Kraľovanoch čakal som Vás tužobne aj toho roku na Mutnom lež ako vidím márne. Ako v povesti nabožnemu Petrovi, pri slyšaní rajského vtáčika tysíc rokov prešlo ako jeden deň, tak aj mne milo prešlo tých niekoľko blažených chvíľ strávených s Vami v Kralovanoch. Škoda však že Vás povinnosť ako pedagoga volala so svojimi a ja som tak túžobne čakal až sa vrátite čo som aj vlak nehal na Oravu ujsť a na druhý som potom asi 1½ hod. čakal. Keďže ale pre mileho nič ťažkého tak aj ja v sladkých rozpomienkach, majúc Vašu vzácnú osobu stále pred sebou, vrátil som sa domov a čakám túžobne nejakej zvesti od Vás alebo návštevu Vašu a preto som Vám ani nepísal, ráčte mito prosím Vás láskave odpustiť.

„Przevodnik" ktorý tak túžobne čakám a s radosťou stále čítam stále nám dochádza. Pán S. na V. knižky také dostal za ktorú láskavosť Vašu ráčte prijať odomňa a jeho srdečnú vďaku a úprimne Pán Boh zaplať. Z kníh máme stále ten najväčší požitok podobne aj z Przevodnika, škoda však že nemôžete ku nám prisť našu hlbokú vďaku ku Vám aby sme ústami vyslovili a poshovárali sa tak milo a o všetkom ako pred dvoma rokmi a niečo aj v Kraľovanoch. Jestli Vám čas a okolnosti dovolia ráčte príležitostne ešte kuknúť k nám na Mutné.

S.

Z hodnoverného prameňa som sa dovedel že okolo 10 aug. ráčili Ste mať sňatok v Vedošieri v Vitrianskej. Z tejto príležitosti ráčte odomňa aod mojich domácich prijať srdečnu gratuláciu. Vech Vám milý Pán Boh na novej dráhe života dá zdravie šťastie podobne aj Vašej Pani Manželke a cestu manželstva Vášho vech posije ružami. Ad multos, multos felicis annos! Na mnogaja i blagaja ljeta! Vašu veliku lásku ku nam Slovákom dokazujete každým činom. Snáď bude všetko dobré a budeme sa čo raz väčšmi vzájomne milovať, poznávať a podporovať.

U nás tu nič nového, prišlo zimné daždivé počasie ale to nevadí lebo seno sme v poriadku posušili a zbožie ešte nezrelé, žatva sa u nás začne okolo 20 aug. Z Oravy málo ľudí došlo na Kalváriu, sú ťažkosti veľké stým spojené. Ráčte mi príležitostne napísať kde sa v tomto školskom roku budete zdržovať a jako sa mávate, budem Vás častejšie písať. Či by sme neprosili knižku „Ihata vuja Tomasa". Veľmi pekne by sme oto prosili, tie knižky čo dostal pán profesor Kopecrdán sú ešte stále v Krakove u bannjem. za nimi veľmi lebo sam bol veľmi zvedavý na Dejiny Krakova Pána prof. Szemkovica knihu 1. tom o Orave som dostal.

Keď mi už málo miesta ku písaniu zostáva tak mnohokrát veľmi pekne spolu aj s mojimi miljými domácimi Vás zdravím ako aj Vašu Pani Manželku a prajem Vám všetko ešte raz čo najlepšie. Budte tak láskavý ráčte nám niečo napísať a prosím Vás veľmi pekne nezabudnijte na nás čo sa týka knižiek a Prševodníka. Knihy ráčte aj na ďalej adresovať na p. A. Sam. do V. S prejavom hlbokej úcty trvám

Váš úprimne oddaný ctitel Ján Paňák ml.

38

ATICA SLOVENSKÁ V TURČIANSKOM SV. MARTINE

Účet 551. Odpis

Turčiansky Sv. Martin, 16.XII.1935 193

pre P.t. Państwowe gimnazjum im. Seweryna Goszczyńskiego,

Dobierka Kč

Nowy Targ, Polsko.

Objednané

Poslali sme Vám poštou pod X obálkou, v balíku; prevzali ste osobne.

Exemp.	Splatné a žalovateľné v Turčianskom Sv. Martine. Po 8. dňoch sa reklamácie neprijímajú. – Pri reklamáciach udajte vždy číslo účtu.	Cena Kč	Cena h	Väzba Kč	Väzba h	Spolu broš. Kč	Spolu broš. h
1.	Urban, Hmly na úsvite viaz.	54.	-	10.	-	64.	-
1.	Kubáni, Valgatha viaz.	12.	-	12.	-	24.	-
1.	Timrava, Sobrané spisy, sv. I-III	52.	50	30.	-	82.	50
1.	Hrušovský, Jánošík, I-IV viaz.	100.	-	40.	-	140.	-
1.	Jesenský, Zo starých časov					28.	-
1.	Alexy, Hura I-II	á 28.	-			56.	-
1.	Vajanský, Sobrané diela 1-15					363.	-
1.	Hronský, Chlieb					40.	-
1.	" , Podpolianske rozprávky					20.	-
1.	Rázus, Cestou					10.	50
1.	Jesenský, Výbor z malomestských rozprávok					5.	-
1.	Hronský, Zakopaný meč / pre mešt. šk. /					6.	30
1.	Jégé, Adam Šangala / gymn. /					15.	-
1.	Stodola, Kráľ Svätopluk					5.	-
1.	Hurban, Olejkár					7.	50
1.	Šoltésová, Výbor zo spi[illegible]					12.	-
	Spolu			Kč		878.	80

Splátky

Platené datum	Platené Kč	Platené h	Srok

750 – K. ú. s., T. Sv. Martin.

MATICA SLOVENSKÁ
TURČIANSKY SV. MARTIN.

TURČIANSKY SV. MARTIN,
14.februára 1936.

č. 764 /Kn-1936.

P.t.
Pius Jablonski,prof.Państwowego gimnazja im.Seweryna Goszczyńskiego,
Nowy T a r g .

Odvolávame sa na Váš ctený list a úctive oznamujeme,že v zásielke našej zo dňa 16.XII.35 poslali sme Vám podľa žiadosti 36 rôznych kníh na účet v hodnote 878.80. Odpis tohoto účtu pripojujeme a prosíme jeho sumu láskave nám poukázať.Ostatných 23 kníh v hodnote Kčs 306.- poslali sme Vám grátis.Následkom hospodárskych ťažkostí,nie je nám možné všetky knihy darovať,lebo sú to cudzieho nákladu a museli sme Vám ich zakúpiť od cudzích nakladateľov.

Robíme čo nám len možné,aby sme podporili chudobných žiakov.

Očakávame Vaše ctené zprávy a sme

s bratrským pozdravením

Dr K. Bartek
za tajomníka.

PEČAŤ MATICE SLOVENSKEJ